

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 311 E

49. évfolyam

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

2006. december 19.

Közleményszám

Tartalom

Oldal

I Tájékoztatások

Tanács

2006/C 311 E/01

A Tanács 2006. november 23-án elfogadott 32/2006/EK közös álláspontja, az Európai Közösséget létrehozó szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően eljárva, az egyes fertőző szivacsos agyvelőbántalmak megelőzésére, az ellenük való védekezésre és a felszámolásukra vonatkozó szabályok megállapításáról szóló 999/2001/EK rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

1

2006/C 311 E/02

A Tanács 2006. november 23-án elfogadott 33/2006/EK közös álláspontja, az Európai Közösséget létrehozó szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően eljárva, az árvízi kockázatok felméréséről és kezeléséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

10

2006/C 311 E/03

A Tanács 2006. december 4-én elfogadott 34/2006/EK közös álláspontja, az Európai Közösséget létrehozó szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően eljárva, az előrecsomagolt termékek névleges mennyiségére vonatkozó szabályok megállapításáról, a 75/106/EGK és a 80/232/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről, valamint a 76/211/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

21

I

(Tájékoztatások)

TANÁCS

32/2006/EK KÖZÖS ÁLLÁSPONT

a Tanács által 2006. november 23-án elfogadva

az egyes fertőző szivacsos agyvelőbántalmak megelőzésére, az ellenük való védekezésre és a felszámolásukra vonatkozó szabályok megállapításáról szóló 999/2001/EK rendelet módosításáról szóló, ...-i .../2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(EGT vonatkozású szöveg)

(2006/C 311 E/01)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 152. cikke (4) bekezdésének b) pontjára,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az egyes fertőző szivacsos agyvelőbántalmak megelőzése, az ellenük való védekezésre és a felszámolásukra vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 2001. május 22-i 999/2001/EK európai parlamenti és a tanácsi rendelet ⁽³⁾ azt célozza, hogy egységes jogi keretfeltételeket állapítson meg a fertőző szivacsos agyvelőbántalmakra (TSE-k) vonatkozóan a Közösségen belül.

- (2) Az egyes fertőző szivacsos agyvelőbántalmak megelőzésére, az ellenük való védekezésre és a felszámolásukra vonatkozó szabályok megállapításáról szóló 999/2001/EK rendeletet az átmeneti intézkedések időszakának meghosszabbítása tekintetében módosító, 2005. június 8-i 932/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ meghosszabbította a 999/2001/EK rendeletben előírt átmeneti intézkedések alkalmazásának időszakát legkésőbb 2007. július 1-jéig.

- (3) Az Állategészségügyi Világszervezet közgyűlésén 2003. májusában határozatot fogadtak el az országok besorolására jelenleg alkalmazott nemzetközi kritériumok egyszerűsítéséről a szarvasmarhafélék szivacsos agyvelőgyulladása (BSE) vonatkozásában fennálló kockázat alapján. Javaslatot fogadtak el 2005. májusában a közgyűlés keretében. E fejlemények követése során a 999/2001/EK rendelet cikkeit ki kell igazítani az új, nemzetközileg elfogadott kategóriarendszernek való megfelelés érdekében.

- (4) A mintavételezéssel és elemzéssel kapcsolatos új fejlemények a 999/2001/EK rendelet X. melléklete átfogó módosítását teszik szükségessé. Ezért a 999/2001/EK rendeletben szereplő jelenlegi „gyorstesztek” meghatározásában bizonyos technikai módosításokat kell végezni, hogy megkönnyítsék e melléklet szerkezetének módosítását egy későbbi időszakban.

- (5) A közösségi jogszabályok egyértelművé tétele érdekében helyénvaló tisztázni azt, hogy a „mechanikai úton elválasztott hús” meghatározást, melyről más, az ételmszer biztonságról szóló közösségi jogszabály rendelkezik, a 999/2001/EK rendeletben, a TSE felszámolására irányuló intézkedések kontextusában kell alkalmazni.

⁽¹⁾ HL C 234., 2005.9.22., 26. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2006. május 17-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), a Tanács 2006 november 23-i közös álláspontja és az Európai Parlament ...-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ HL L 147., 2001.5.31., 1. o. A legutóbb az 1041/2006/EK bizottsági rendelettel (HL L 187., 2006.7.8., 10. o.) módosított rendelet.

⁽⁴⁾ HL L 163., 2005.6.23., 1. o.

- (6) A 999/2001/EK rendelet nyomon követési program felállításáról rendelkezik a BSE és a surlókór vonatkozásában. A tudományos operatív bizottság 2003. március 6–7-i véleményében nyomon követési program bevezetését javasolta a szarvasfélék esetében. Ezért az ezen rendeletben előírt nyomon követési rendszert más TSE-kre is ki kell terjeszteni, fenntartva annak lehetőségét, hogy további intézkedéseket fogadjanak el a rendszer későbbi stádiumban történő megvalósításához.
- (7) Egy összehangolt tenyésztési programot vezettek be a TSE-vel szembeni rezisztencia alapján történő szelekcióra juh- és birkafélék esetében a Bizottság 2003. február 13-i 100/2003/EK határozata ⁽¹⁾ szerinti átmeneti intézkedésként, amely meghatározza a juhok fertőző szivacsos agyvelőbántalmakkal szembeni rezisztenciájára szolgáló tenyésztési programok létrehozatalának minimum követelményeit. Módosítani kell a 999/2001/EK rendeletet oly módon, hogy e programhoz az állandó jogi alapot, továbbá annak lehetőségét biztosítsa, hogy az ilyen programokat módosítsák a kiértékelt tudományos eredmények és ezek alkalmazása általános következményeinek figyelembevétele érdekében.
- (8) A 999/2001/EK rendelet tiltja bizonyos feldolgozott állati fehérjék bizonyos állatokkal történő etetését, fenntartva eltérésekről történő rendelkezések lehetőségét. Az állati takarmányozásról szóló tiltásokkal kapcsolatos újabb fejlemények szükségessé tehetik módosítások elvégzését azon rendelet IV. mellékletében. Szükséges elvégezni bizonyos technikai módosításokat a megfelelő cikk jelenlegi megfogalmazásában, hogy megkönnyítsék e melléklet szerkezetének módosítását egy későbbi időszakban.
- (9) Az Európai Parlament és a Tanács 2002. október 3-i 1774/2002/EK rendelete a nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékek vonatkozó egészségügyi előírások megállapításáról ⁽²⁾ a TSE-kkel fertőzött különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagok és állatok ártalmatlanításának a szabályait állapítja meg. Az állati eredetű termékek közösségen keresztül történő átszállításának szabályait most fogadták el. Ennek megfelelően, a közösségi jogszabályokkal való egyezőség érdekében, a 999/2001/EK rendeletben előírt jelenlegi szabályokat ezen anyagok és állatok ártalmatlanításáról fel kell váltani a 1774/2002/EK rendeletre történő utalással és a 999/2001/EK rendeletben szereplő utalást az átszállításról szóló szabályokra törölni kell.
- (10) A különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagokkal kapcsolatos újabb fejlemények szintén átfogó módosításokat tesznek szükségessé a 999/2001/EK rendelet V. mellékletében. Szükséges bizonyos technikai módosításokat elvégezni azon rendelet megfelelő rendelkezéseinek jelenlegi megfogalmazásában, hogy megkönnyítsék e melléklet szerkezetének módosítását egy későbbi időszakban.
- (11) Bár a kábítás a koponyaüregbe befecskendezett gázzal nem engedélyezett az Európai Unió területén, a gáz befecskendezése a kábítást követően is előfordulhat. Ezért szükséges módosítani a 999/2001/EK rendelet vágási módszerekre vonatkozó idevágó rendelkezéseit abból a célból, hogy tilos legyen gáz befecskendezése a koponyaüregbe a kábítást követően.
- (12) A juh- és kecskefélék kereskedelméről és behozataláról, valamint a fertőző szivacsos agyvelőbántalmak szarvasmarha-, juh- és kecskeféléknél történő megállapítását követő intézkedésekről szóló 999/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet VII., VIII., és IX. mellékleteit módosító, 2003. október 30-i 1915/2003/EK bizottsági rendelet ⁽³⁾ új rendelkezéseket állapít meg a surlókór felszámolására juh- és kecskefélék esetében. Ennek megfelelően, szükséges betiltani a juh- és kecskefélék elszállítását olyan gazdaságokból, ahol a surlókór hivatalos gyanúja áll fenn.
- (13) A megjelenő új tudományos ismeretek alapján a 999/2001/EK rendeletnek lehetővé kellene tennie azt, hogy a szarvasmarhafélék, juh- és kecskefélék, illetve azok spermájának, embrióinak és petesejtjeinek forgalomba hozataláról és kiviteléről szóló jelenlegi rendelkezések hatályát más fajokra is kiterjesszük.
- (14) A tudományos operatív bizottság 1998. június 26-i véleménye jelzi, hogy be kell tartani bizonyos korlátozásokat a dikalcium-foszfát előállításához használt nyersanyag eredetét illetően. Ennek megfelelően, törölni kell a dikalcium-foszfátot azon termékek listájáról, melyek a 999/2001/EK rendelet értelmében nem tartoznak forgalomba hozatali korlátozás alá. Tisztázni kell a tejre és tejtermékekre vonatkozó korlátozások hiányát.
- (15) A megjelenő új tudományos ismeretek és a kockázat szerinti besorolás alapján, figyelmen kívül hagyva védintézkedések elfogadásának a lehetőségét, a 999/2001/EK rendelet engedje meg konkrétabb követelmények elfogadását, összhangban a komitológiai eljárással, az ellenőrzött vagy meghatározatlan TSE kockázatot képviselő tagállamokból vagy harmadik országokból származó, állati eredetű termékek forgalomba hozatala és kivitele vonatkozásában.
- (16) A 999/2001/EK rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽⁴⁾ összhangban kell elfogadni.

⁽¹⁾ HL L 41., 2003.2.14., 41. o.

⁽²⁾ HL L 273., 2002.10.10., 1. o. A legutóbb a 208/2006/EK bizottsági rendelettel (HL L 36., 2006.2.8., 25. o.) módosított rendelet.

⁽³⁾ HL L 283., 2003.10.31., 29. o.

⁽⁴⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

(17) A Bizottság hatáskörét ki kell terjeszteni különösen a gyorsteszték jóváhagyására, az életkor kiigazítására, a túrésszintek bevezetésére, a kérődzők fajták fiatal egyedinek halakból származó állati fehérjékkel történő takarmányozásának engedélyezésére, meghatározott kockázatot jelentő anyag eltávolítására és megsemmisítésére vonatkozó mentesség megadásának szabályaira, a járványügyi helyzet javulásának bizonyításához szükséges szempontok megállapítására, valamint az egyes korlátozások illetve gyártási folyamatok alóli mentesség megadásának szempontjaira vonatkozó intézkedések meghozatalára. Mivel az intézkedések általános jellegűek és a 999/2001/EK rendelet nem alapvető elemeinek módosítására és/vagy új, nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányulnak, az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében meghatározott ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni őket.

(18) A 999/2001/EK rendeletet ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 999/2001/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A szöveg az alábbi preambulumbekezdéssel egészül ki:

„(8a) Engedélyezni kell nem kérődzők egyes, nem kérődzőkből származó feldolgozott állati fehérjékkel való takarmányozását a nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre vonatkozó egészségügyi előírások megállapításáról szóló, 2002. október 3-i 1774/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben (*) meghatározott fajon belüli újrashasznosítás tilalmának tiszteletben tartása mellett, valamint tiszteletben tartva a Bizottság által 2005. július 15-én elfogadott TSE ütemtervről szóló közleményben meghatározott, az egyes fajtákra jellemző, feldolgozott állati fehérjék megkülönböztetésére irányuló ellenőrzési szempontokat.

(*) HL L 273., 2002.10.10., 1. o. A legutóbb a 208/2006/EK bizottsági rendelettel (HL L 36., 2006.2.8., 25. o.) módosított rendeletet.”;

2. A szöveg az alábbi preambulumbekezdésekkel egészül ki:

„(11a) 2004. október 28-i állásfoglalásában (**) az Európai Parlament aggodalmát fejezte ki a kérődzők állati fehérjével való takarmányozásával kapcsolatosan, mivel azok nem tartoznak a felnőtt szarvasmarha természetes táplálékai közé. A BSE-válság és a száj- és körömfájás válság nyomán egyre inkább elfogadottá vált, hogy az emberi és állati egészség biztosításának legjobb módszere az, ha az állatokat olyan módon tartják és takarmányozzák, amellyel tiszteletben tartják

az egyes fajok sajátosságait. Az elővigyázatosság elvének megfelelően és a kérődzők természetes étrendje és életkörülményei alapján tehát fenn kell tartani a kérődzők állati fehérjével olyan formában történő takarmányozásának tilalmát, amely rendes körülmények között nem része természetes étrendjüknek.

(11b) A mechanikai úton elválasztott húst a húsnak a csontokról olyan módon történő eltávolításával nyerik, hogy az izomrostok szerkezete tönkremegy vagy módosul. Tartalmazhat csontdarabokat és csontthártyát. Így tehát a mechanikai úton elválasztott hús nem hasonlítható össze a rendes hússal. Ebből következően emberi fogyasztásra való alkalmazását felül kell vizsgálni.

(**) HL C 174. E, 2005.7.14., 178. o.”;

3. A 3. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) az l) pont helyébe a következő szöveg lép:

„l) gyorsteszték: a X. mellékletben felsorolt vizsgálati módszerek, melyek 24 órán belül eredményt adnak;”;

b) a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„n) mechanikai úton elválasztott hús vagy »MEH«: a húsnak az izomhoz tapadó csontokról való eltávolításával kicsontozás után, mechanikai eszközökkel nyert termék, melynek izomrostszerkezete elvész vagy módosul;

o) passzív ellenőrzés: valamennyi, TSE-fertőzés-gyanús állat bejelentése, valamint, amennyiben a TSE klinikai vizsgálattal nem zárható ki, úgy az ilyen állatok laboratóriumi tesztelése is;

p) aktív ellenőrzés: baleset miatt vagy kényszerből levágott állatok, vágás előtti vizsgálat során klinikai tüneteket mutató állatok, elhullott állatok, egészségesen levágott állatok és BSE-esettel kapcsolatosan szelektált állatok tesztelése, különösen a TSE-nek egy országban vagy annak egy régiójában való kialakulásának és elterjedtségének meghatározása érdekében.”;

4. Az 5. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Valamely tagállam vagy harmadik ország vagy ezek régiói (a továbbiakban: az országok vagy régiók) BSE-státusát az alábbi három kategória alapján kell meghatározni:

- elhanyagolható BSE-kockázat a II. mellékletben meghatározottak szerint,
- ellenőrzött BSE-kockázat a II. mellékletben meghatározottak szerint,
- meghatározatlan BSE-kockázat a II. mellékletben meghatározottak szerint.

Az országok vagy régiók BSE státusa csak a II. melléklet A. fejezetében megállapított feltételek alapján határozható meg. Ezen feltételek magukban foglalják a szarvasmarhafélék szivacsos agyvelőbántalma előfordulásának a II. melléklet B. fejezetében meghatározott valamennyi lehetséges tényezője alapján végzett kockázatelemzés eredményét és ezek időbeli alakulását, valamint az ország vagy régió kockázati kategóriáját figyelembe vevő átfogó aktív és passzív ellenőrzési intézkedéseket.

Azok a tagállamok, valamint harmadik országok, amelyek azon a harmadik országokat tartalmazó listán kívánnak maradni, amelyek számára engedélyezett az e rendelet hatálya alá eső élő állatok és állati eredetű termékek Közösségbe történő kivitele, kötelesek kérelmet benyújtani a Bizottságnak BSE-státusuk megállapítására, amely kérelemhez a II. melléklet A. fejezetében felsorolt kritériumokra és a II. melléklet B. fejezetében meghatározott lehetséges kockázati tényezőkre, továbbá ezek időbeni alakulására vonatkozó lényeges információkat kell csatolni.”;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Azoknak a tagállamoknak és harmadik országoknak, amelyek nem nyújtottak be kérelmet az (1) bekezdés harmadik albekezdésének megfelelően, az élő állatoknak és állati eredetű termékeknek a területükről való kiszállítása szempontjából a BSE vonatkozásában meghatározatlan fertőzési kockázatot képviselő országokra vonatkozó import követelményeket kell teljesíteniük mindaddig, amíg ilyen kérelmet be nem nyújtanak, és BSE státusukról végleges döntés nem születik.”;

5. A 6. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Valamennyi tagállam évente ismétlődő programot futtat a TSE ellenőrzése céljából aktív és passzív ellenőrzés alapján a III. melléklettel összhangban. Ha állatfajok számára rendelkezésre áll, a program gyors tesztek felhasználásán alapuló szűrővizsgálatot is magában foglal.

E célra a gyorseszteket a 24. cikk (3) bekezdésében említett és a X. mellékletben felsorolt eljárással összhangban hagyják jóvá.”;

b) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdésben említett éves nyomon követési program legalább az alábbi alpopulációkra vonatkozik:

- valamennyi 24 hónaposnál idősebb szarvasmarha, melyet biztonsági vágásra küldtek, vagy melynek esetében levágás előtti vizsgálatokat végeztek el;
- valamennyi 30 hónaposnál idősebb szarvasmarha, melyet szokványos módon emberi fogyasztás céljából vágtak le;
- valamennyi 24 hónaposnál idősebb szarvasmarha, melyet nem emberi fogyasztás céljából vágtak le szokványos eljárás szerint, és amely a mezőgazdasági üzemből, szállítás közben vagy a vágóhidon pusztult el (elhullott állomány).

A tagállamok a c) pont rendelkezéseitől eltérhetnek olyan, alacsony állatsűrűséggel rendelkező távoli területeken, ahol nem szervezik meg az elhullott állatok begyűjtését. Az ezen lehetőséggel élni kívánó tagállamok erről értesítik a Bizottságot, és listát nyújtanak be az érintett területekről az eltérés indoklásával együtt. Az eltérés egy tagállam szarvasmarha-állományának legfeljebb 10 %-át érintheti.

(1b) A megfelelő tudományos bizottsággal való konzultációt követően az (1a) bekezdés a) és c) pontjában megállapított életkor kiigazítható a tudományos fejlődésnek megfelelően, összhangban a 24. cikk (3) bekezdésében említett eljárással.

Olyan tagállam kérelmére, amely bizonyítani tudja az ország járványügyi helyzetének javulását a 24. cikk (3) bekezdésében említett eljárással összhangban megállapítandó egyes feltételek szerint, az adott tagállamra vonatkozó, éves nyomon követési programok felülvizsgálhatók.

Az érintett tagállam átfogó kockázati elemzés alapján bizonyítja a meghozott intézkedések hatékonyságának megítélésére és az emberi és állati egészség védelmének biztosítására való alkalmasságát. A tagállamnak különösen az alábbiakat kell bizonyítania:

- a BSE jelenlétének egyértelműen csökkenő vagy állandóan alacsony szintjét korszerű vizsgálati eredmények alapján;
- hogy legalább hat éve teljes BSE-vizsgálati rendszert hajt végre és alkalmaz (az élőállatok nyomon követhetőségére és azonosítására és a BSE-ellenőrzésre vonatkozó közösségi jogszabályok);
- hogy az állati fehérjékkel való takarmányozást a haszonállatokra vonatkozóan teljes mértékben megtiltó közösségi jogszabályokat legalább hat éve átültette és végrehajtja.”;

c) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) E cikk végrehajtásának szabályait a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban fogadják el.”;

6. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„6a. cikk

Tenyésztési programok

(1) A tagállamok bevezethetnek TSE-vel szembeni rezisztenciára szolgáló tenyésztési programokat juh- és birkaállományuk esetében. E programoknak olyan keretfeltételeket kell tartalmazniuk, melyek alapján felismerhető bizonyos állományok TSE rezisztens státusa és kiterjeszthetők más állatfajokra, amely fajok bizonyos genotípusainál, a tudományos bizonyítékok által igazoltan, a TSE-vel szembeni rezisztencia fennáll.

(2) E cikk (1) bekezdésében megállapított programok konkrét szabályait a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell elfogadni.

(3) Azok a tagállamok, amelyek tenyésztési programokat vezetnek be, rendszeres jelentéseket nyújtanak be a Bizottságnak a programok tudományos értékelése céljából, különös tekintettel a TSE-k előfordulására, továbbá a genetikai sokszínűsége és változatosságra, valamint régi vagy ritka juh- és birkafélékre, illetve olyan juh- és birkafélékre gyakorolt hatásukra, amelyek jól alkalmazkodtak egy adott térséghez. A tenyésztési programok tudományos eredményeit és általános következményeit rendszeresen értékelik, és szükség esetén e programokat megfelelően módosítják.”;

7. A 7. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1)-(4) bekezdések helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Állati eredetű fehérjét tilos kérődzők takarmányozására használni.

(2) Az (1) bekezdésben előírt tilalmat ki kell terjeszteni a nem kérődző állatokra, és ezen állatok takarmányozása tekintetében az állati eredetű termékekre kell korlátozni, a IV. melléklettel összhangban.

(3) Az (1) és a (2) bekezdést az ezen bekezdésekben foglalt tilalmak alóli felmentéseket meghatározó IV. mellékletben megállapított rendelkezések sérelme nélkül kell alkalmazni.

A Bizottság a 24. cikk (3) bekezdésében említett eljárással összhangban – az e cikk végrehajtására vonatkozóan az e cikk (5) bekezdésében előírt szabályok tárgyát képező kérődzők fiatal egyedei táplálkozási szükségleteinek tudományos felmérése alapján, valamint az ezen felmentés ellenőrzési vonatkozásainak felmérését követően – határozhat arról, hogy engedélyezi a kérődző fajták fiatal egyedek halakból származó állati fehérjékkel történő takarmányozását.

(4) A meghatározatlan BSE-kockázatot jelentő tagállamok vagy azok ilyen régiói nem exportálhatnak vagy tárolhatnak haszonállatoknak szánt, emlősökből származó fehérjét tartalmazó takarmányt, illetve emlősöknek szánt olyan állateledelt – kivéve a kutya-, macska- és prémesállat-eledelt –, amely emlősökből származó, feldolgozott fehérjét tartalmaz.

A meghatározatlan BSE-kockázatot jelentő harmadik országok vagy azok ilyen régiói nem exportálhatnak a Közösségbe haszonállatoknak szánt, emlősökből származó fehérjét tartalmazó takarmányt, illetve emlősöknek szánt olyan állateledelt – kivéve a kutya-, macska- és prémesállat-eledelt –, amely emlősökből származó, feldolgozott fehérjét tartalmaz.

Egy tagállam vagy harmadik ország kérelmére – a 24. cikk (3) bekezdésében említett eljárással összhangban megállapítandó részletes szempontok alapján, – a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban határozat hozható az e bekezdésben említett korlátozások alóli egyedi mentességek megadásáról. Minden kivétel esetében figyelembe kell venni az e cikk (3) bekezdésében előírt intézkedéseket.”;

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A fertőzésnek legalább a mértékét és a lehetséges forrását figyelembe vevő kedvező kockázatelemzés és a szállítmány végcélja alapján, a 24. cikk

(3) bekezdésében említett eljárás alkalmazásával határozatot lehet hozni egy olyan tőrészint bevezetéséről, amely az állati fehérjék takarmányokban – véletlen és technikailag elkerülhetetlen szennyeződés miatt – található nem jelentős mennyiségére vonatkozik.”;

c) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) E cikk végrehajtási szabályait, különösen a kölcsönös szennyezés megakadályozására és az e cikknek való megfeleléshez szükséges mintavétel és elemzés módszereire vonatkozó szabályokat a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell elfogadni. Ezeket a szabályokat az állati eredetű takarmányok eredetére, feldolgozására, ellenőrzésére és nyomon követhetőségére vonatkozó bizottsági jelentésre kell alapozni.”;

8. A 8. cikk (1)-(5) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagokat e rendelet V. mellékletével és a 1774/2002/EK rendelettel összhangban kell eltávolítani és ártalmatlanítani. Ilyen anyag nem vihető be a Közösség területére. Az V. melléklet alapján különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagok listáján mindenképpen kell, hogy szerepeljen a 12 hónaposnál idősebb szarvasmarhafélék agya, gerincvelője, szeme és mandulája, valamint a 24. cikk (3) bekezdésében foglalt eljárás szerint megállapítandó életkor fölötti szarvasmarhák gerincoszlopa. Tekintettel az 5. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében meghatározott különböző kockázati besorolásokra, valamint a 6. cikk (1a) bekezdésének és (1b) bekezdése b) pontjának követelményeire, az V. mellékletben meghatározott különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagok listája ennek megfelelően módosul.

(2) E cikk (1) bekezdése nem vonatkozik az olyan állatokból származó szövetekre, amelyek az erre az egyedüli célra a 24. cikk (3) bekezdésében említett eljárással összhangban engedélyezett és a X. mellékletben szereplő listára felvett, valamint az V. mellékletben felsorolt feltételek mellett alkalmazott alternatív vizsgálaton mentek keresztül, és a vizsgálat eredménye negatív volt.

Azon tagállamok, amelyek e bekezdés értelmében alternatív vizsgálat alkalmazását engedélyezik, értesítik arról a többi tagállamot és a Bizottságot.

(3) A BSE vonatkozásában fennálló ellenőrzött vagy meghatározatlan fertőzési kockázatot képviselő tagállamokban vagy azok régióiban a kábítás után a központi idegrendszer szöveteinek egy megnyúlt rúd alakú eszköz koponyaüregbe vezetésével vagy a kábítással összefüggésben a koponyaüregbe befecskendezett gázzal történő roncsolása nem végezhető olyan szarvasmarhafélék, juh- vagy kecskefélék esetében, amelyek húsát emberi vagy állati fogyasztásra szánják.

(4) Az V. mellékletben az életkorra vonatkozó adatok kiigazíthatók. Az ilyen kiigazításokat azon legutóbbi bizonyított tudományos eredményekre kell alapozni, amelyek a TSE-nek a Közösség szarvasmarha-, juh- és kecskepopulációjának megfelelő korcsoportjaiban való előfordulása statisztikai valószínűségére vonatkoznak.

(5) E cikk (1)–(4) bekezdése alól mentességet biztosító szabályok fogadhatók el a 24. cikk (3) bekezdésében említett eljárással összhangban arra vonatkozóan is – tekintettel a 7. cikk (1) bekezdésében előírt takarmányban való felhasználási tilalom tényleges érvényesítésének időpontjára, vagy adott esetben a BSE vonatkozásában ellenőrzött fertőzési kockázatot képviselő harmadik országokban vagy ezek valamely régiójában, az emlősökből származó fehérjéknek a kérődzők takarmányában történő felhasználási tilalma tényleges érvényesítésének időpontjára –, hogy a különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagok eltávolításának és megsemmisítésének egyedi követelményeit korlátozzák azokra az állatokra, amelyek e dátum előtt születtek az érintett az országokban vagy régiókban.”;

9. A 9. cikk (1) és (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A VI. mellékletben felsorolt állati eredetű termékeket a 24. cikk (3) bekezdésében említett eljárással összhangban jóváhagyott gyártási folyamatok szerint kell előállítani.

(2) Ellenőrzött vagy meghatározatlan BSE-kockázatot jelentő országokból vagy azok régióiból származó szarvasmarhafélék, juh- és kecskefélék csontjai nem használhatók fel mechanikai úton elválasztott hús előállítására. A tagállamok 2008. július 1-ig jelentést nyújtanak be a Bizottságnak a mechanikai úton elválasztott hús területükön történő felhasználására és termelési módszereire vonatkozóan. Ez a jelentés nyilatkozatot tartalmaz arra vonatkozóan, hogy a tagállam szándékában áll-e a mechanikai úton elválasztott hús további előállítása.

A Bizottság ez alapján közleményt intéz az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz a mechanikai úton elválasztott húsnak a Közösségben való jövőbeli szükségességéről és felhasználásáról, beleértve a fogyasztók tájékoztatására vonatkozó politikát is.”;

10. A 12. cikk a következőképpen módosul:

a) Az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Valamennyi TSE-fertőzés-gyanús állatot vagy hatósági forgalmi korlátozás alá kell helyezni, amíg ismertté nem válnak az illetékes hatóság által végzett klinikai és járványügyi vizsgálatok eredményei, vagy hatósági felügyelet mellett az állatot laboratóriumi vizsgálat céljából le kell ölni.

Ha valamely tagállam egy gazdaságában hivatalosan TSE-fertőzés-gyanús szarvasmarhafélét találnak, az abban a gazdaságban található összes szarvasmarhafélét – amíg rendelkezésre nem állnak a vizsgálat eredményei – hatósági forgalmi korlátozás alá kell helyezni. Ha valamely tagállam egy gazdaságában hivatalosan TSE-fertőzés-gyanús juh- vagy kecskefélét találnak, az abban a gazdaságban található összes juh- vagy kecskefélét – amíg rendelkezésre nem állnak a vizsgálat eredményei – hatósági forgalmi korlátozás alá kell helyezni.

Azonban ha igazolást nyer, hogy az állat feltehetően nem abban a gazdaságban fertőződhetett meg, ahol a

TSE-fertőzés gyanújának megállapításakor tartották, az illetékes hatóság dönthet úgy is, hogy csak a fertőzés-gyanús állat kerüljön hatósági forgalmi korlátozás alá.

A rendelkezésre álló járványügyi információk alapján az illetékes hatóság – ha szükségesnek tartja – döntést hozhat arról is, hogy más gazdaságok is vagy csak a fertőzés helyeül szolgáló gazdaság kerüljön hatósági ellenőrzés alá.

A 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban és e bekezdésben előírt szállítási tilalomtól eltérve a tagállam felmenthető e korlátozások alkalmazása alól, ha ezzel egyenértékű védelmi intézkedéseket foganatosít, amelyek alapja az emberi és állati egészségre vonatkozó lehetséges kockázatok megfelelő felmérése.”;

b) A (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A fertőzés-gyanús állat valamennyi testrészét vagy hatósági ellenőrzés alatt kell tartani, amíg negatív eredményű diagnózis nem születik, vagy ártalmatlanítani kell a 1774/2002/EK rendeletnek megfelelően.”;

11. A 13. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) az első albekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) az állat testének valamennyi részét ártalmatlanítani kell a 1774/2002/EK rendelettel összhangban, kivélt képez e rendelet III. mellékletének B. fejezetével összhangban, nyilvántartások céljából visszatartott anyag.”;

b) az első albekezdés c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) e rendelet VII. melléklet 2. pontjában említett valamennyi veszélyeztetett állatot és állati eredetű terméket – amelyet a b) pontban említett vizsgálat során veszélyeztetettnek találtak – le kell ölni, illetve ártalmatlanítani a 1774/2002/EK rendeletnek megfelelően.”;

c) a szöveg az első albekezdés után a következő albekezdéssel egészül ki:

„Valamely tagállam kérésére és különösen az adott tagállamban tett ellenőrzési intézkedéseket figyelembe vevő kedvező kockázatértékelés alapján a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban határozat hozható az ezen bekezdésben említett szarvasmarhák termékenyséjük ideje alatti felhasználásának engedélyezéséről.”;

12. A 15. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A 24. cikk (3) bekezdésében említett eljárással összhangban az (1) és (2) bekezdés rendelkezései kiterjeszthetők más fajokra.

(4) E cikk végrehajtására a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban szabályok fogadhatók el.”;

13. A 16. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) tej és tejtermékek, nyersbőr és irha, és nyersbőrből és irhából készült zselatin és kollagén.”;

b) a (2) és (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A BSE vonatkozásában fennálló ellenőrzött vagy meghatározatlan fertőző kockázatot képviselő harmadik országokból importált állati eredetű termékeket olyan egészséges szarvasmarhafélékből, juh- és kecskefélékből kell előállítani, amelyek esetében nem alkalmazták a központi idegrendszer szöveteinek a roncsolását, vagy a koponyaüregbe befecskendezett gázt a 8. cikk (3) bekezdésében említett módon.

(3) Meghatározatlan BSE-kockázatot jelentő országból vagy régióból származó, szarvasmarhából nyert anyagot tartalmazó állati eredetű élelmiszeripari termékek csak akkor hozhatók piaci forgalomba, ha az alábbiakból származnak:

a) azon időpont után nyolc évvel született állatok, amikor a kérődzőknek emlősökből származó állati fehérjével való takarmányozása tilalmát ténylegesen végrehajtották; és

b) olyan állatok, melyek olyan csordában születtek, nevelkedtek és tartózkodtak, melyek bizonyíthatóan legalább hét éve BSE-mentesek.

Emellett kérődző állatokból származó élelmiszeripari termékek nem szállíthatók el meghatározatlan BSE-kockázatot jelentő tagállamból vagy annak valamely régiójából másik tagállamba, illetve nem importálhatók meghatározatlan BSE-kockázatot jelentő harmadik országból.

Ezt a tilalmat nem kell alkalmazni a VIII. melléklet C. fejezetében felsorolt és a VIII. melléklet C. fejezetének előírásait teljesítő állati eredetű termékekre.

Ezeket hivatalos állatorvos által kiadott állat-egészségügyi bizonyítvánnyal kell ellátni, melyben igazolják, hogy az említett termékeket e rendelettel összhangban állították elő.”;

14. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„23a. cikk

Az e rendeletet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására vonatkozó intézkedések közül, beleértve a kiegészítéssel történő módosítást is, az alábbiakat kell a 24. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően elfogadni:

a) a 6. cikk (1) bekezdésében és a 8. cikk (2) bekezdésében említett gyorsesztek jóváhagyása,

b) az életkor 6. cikk (1b) bekezdésében említett kiigazítása,

c) a 6. cikk (1b) bekezdésében említett, a járványügyi helyzet javulásának bizonyításához szükséges szempontok,

d) a 7. cikk (3) bekezdésében említett, a kérődző fajták fiatal egyedinek halakból származó állati fehérjékkel történő takarmányozásának engedélyezésére vonatkozó határozat,

e) a 7. cikk (4a) bekezdésében említett korlátozások alóli mentesség megadásának szempontjai,

f) a 7. cikk (4a) bekezdésében említett, túrésszint bevezetésére vonatkozó határozat,

g) a 8. cikk (1) bekezdésében említett, életkorra vonatkozó határozat,

h) a 8. cikk (5) bekezdésében említett meghatározott kockázatot jelentő anyag eltávolítására és megsemmisítésére vonatkozó mentesség megadásának szabályai,

i) a 9. cikk (1) bekezdésében említett gyártási folyamatok,

j) a 15. cikk (3) bekezdésében említett, az egyes rendelkezések más fajokra való kiterjesztésére vonatkozó határozat.”;

15. A 24. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„24. cikk

A bizottságok

(1) A Bizottság munkáját az élelmiszerlánc- és állategészségügyi állandó bizottság segíti. A 6a. cikk vonatkozásában azonban a Bizottság az állattenyésztéstechnikai állandó bizottsággal is konzultációt folytat.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, e határozat 8. cikke rendelkezéseire figyelemmel.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében meghatározott határidő három hónap, az e rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében említett védintézkedések esetében 15 nap.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, e határozat 8. cikke rendelkezéseire figyelemmel.”

16. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„24a. cikk

A 24. cikkben említett valamely eljárással összhangban elfogadandó határozatokat az emberi és állategészségügyre vonatkozó lehetséges kockázatok megfelelő értékelésére kell alapozni, figyelembe véve a hozzáférhető tudományos bizonyítékokat, megtartva, vagy ha tudományosan indokolt, akkor növelve az emberi és az állati egészségnek a Közösségben biztosított védelmi szintjét.”.

2. cikk

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt ...

az Európai Parlament részéről

az elnök

...

a Tanács részéről

az elnök

...

A TANÁCS INDOKOLÁSA

I. BEVEZETÉS

1. A Bizottság 2004. december 7-én továbbította a Tanácsnak a 999/2001/EK rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletjavaslatot. A javaslat a Szerződés 152. cikkén alapul.
2. Az Európai Parlament az első olvasat során kialakított véleményét 2006. május 17-én fogadta el. A Gazdasági és Szociális Bizottság 2005. március 9-én adott véleményt.
3. A Tanács 2006. november 23-án elfogadta közös álláspontját, a Szerződés 251. cikkének megfelelően.

II. CÉLKITŰZÉSEK

A javasolt rendelet célja, hogy választ adjon a tagállamok – különösen az alábbiakkal kapcsolatos – aggodalmaira:

- az országok BSE-kockázat szerinti osztályozása,
- a passzív és aktív megfigyelési intézkedések meghatározása,
- és legfőképpen a jelenlegi nyomon követési rendszernek az érintett tagállam járványügyi helyzetében bekövetkező javuláshoz történő igazításának lehetősége.

III. A KÖZÖS ÁLLÁSPONT ELEMZÉSE

1. Általános háttér

2006 májusában e dokumentummal kapcsolatban az első olvasat során megállapodás született.

2006. szeptember 19-én mindkét intézmény jogász-nyelvész szakértői elvégezték a rendelettervezet felülvizsgálatát (PE-CONS 3618/06).

A Tanács eközben elfogadta a 2006/512/EK határozatot, amely a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozatot egy új eljárással, az „ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással” egészítette ki (5a. cikk).

Az új bizottsági eljáráshoz azon általános hatályú intézkedések elfogadásakor kell folyamodni, amelyek a Szerződés 251. cikkében meghatározott eljárás alapján elfogadott jogi aktus nem alapvető fontosságú elemeinek módosítását szolgálják, beleértve néhány ilyen elem törlését vagy a jogi aktus új, nem alapvető fontosságú elemek beillesztésével történő kiegészítését is.

2. A Tanács által bevezetett kiigazítások

A 999/2001/EK rendelet minden olyan esetben, amelyben a Bizottságra végrehajtási hatásköröket ruház, a szabályozási bizottsági eljárásra utal, ezért adott esetben azt az új, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljáráshoz kell igazítani.

Az ügy sürgőssége miatt ⁽¹⁾ szükséges, hogy az Európai Parlament és a Tanács 2006 decemberéig elfogadja e rendeletet.

A Bizottság elfogadta a Tanács által elfogadott közös álláspontot.

⁽¹⁾ Több végrehajtási intézkedés megakadt bizottsági szinten.

33/2006/EK KÖZÖS ÁLLÁSPONT**a Tanács által 2006. november 23-án elfogadva****az árvízi kockázatok felméréséről és kezeléséről szóló, ...-i 2006/.../EK európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel**

(2006/C 311 E/02)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 175. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az árvizek haláleseteket és kitelepítéseket okozhatnak, károsíthatják a környezetet, súlyosan veszélyeztethetik a gazdasági fejlődést, valamint akadályozhatják a Közösség gazdasági tevékenységeit.
- (2) Az árvíz elkerülhetetlen természeti jelenség. Ugyanakkor egyes emberi tevékenységek és az éghajlatváltozás hozzájárulnak az árvizek valószínűségének növekedéséhez és káros hatásainak súlyosbodásához.
- (3) Az árvizekkel kapcsolatos, elsősorban az emberi egészségre és életre, a környezetre, a kulturális örökségre, a gazdasági tevékenységekre és az infrastruktúrára gyakorolt káros következmények kockázatának csökkentése megvalósítható és kívánatos. E kockázatok csökkentését célzó intézkedéseket azonban, amennyire lehetséges, az egész vízgyűjtőben össze kell hangolni, hogy azok eredményesek lehessenek.
- (4) A vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ előírja, hogy a jó ökológiai és kémiai állapot elérése érdekében valamennyi vízgyűjtő kerületre vízgyűjtő-gazdálkodási tervet kell kidolgozni, ami hozzájárul majd az árvizek hatásainak enyhítéséhez. Az árvízi kockázat csökkentése ugyanakkor nem tartozik az említett irányelv fő célkitűzései közé, és nem veszi figyelembe az éghajlatváltozás által okozott jövőbeli árvízi kockázatokat sem.

- (5) Az Európai Parlament, a Tanács, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság, valamint a Régiók Bizottsága részére küldött „Árvízkockázatok kezelése – Árvíz megelőzés, árvíz elleni védekezés és árvízkarok mérséklése” című, 2004. július 12-i bizottsági közlemény meghatározza a közösségi szintű árvízi kockázatkezelésre vonatkozó elemzését és megközelítését, valamint kijelenti, hogy a közösségi szintű összehangolt és koordinált cselekvés jelentős hozzáadott értéket hozna létre és javítaná az árvízvédelem általános szintjét.
- (6) Az eredményes árvíz megelőzés és árvízvédekezés a tagállamok közötti koordináción túl szükségessé teszi a harmadik országokkal folytatott együttműködést is. Ez összhangban van a 2000/60/EK irányelvvel, valamint az árvízi kockázatok kezelésével kapcsolatos elvekkel, melyek elsősorban a 95/308/EK tanácsi határozattal ⁽⁴⁾ jóváhagyott, az Egyesült Nemzeteknek a határokat átlépő vízfolyások és nemzetközi tavak védelméről és használatáról szóló egyezménye, és bármely az annak alkalmazásáról szóló későbbi megállapodás kapcsán jött létre.
- (7) A polgári védelmi segítségnyújtási beavatkozások terén a fokozott együttműködés előmozdítását segítő közösségi eljárás kialakításáról szóló, 2001. október 23-i 2001/792/EK, Euratom tanácsi határozat ⁽⁵⁾ mozgósítja a tagállami támogatást és segítségnyújtást súlyos vészhelyzetek, többek között árvizek esetén. A polgári védelem megfelelő válaszleptést biztosíthat az érintett lakosságnak és javíthatja a felkészültséget és az alkalmazkodási képességet.
- (8) Az Európai Unió Szolidaritási Alapjának létrehozásáról szóló, 2002. november 11-i 2002/2002/EK tanácsi rendelet ⁽⁶⁾ értelmében súlyos katasztrófa esetén lehetőség van a gyors pénzügyi támogatás odaítélésére annak érdekében, hogy az érintett emberek, természeti övezetek, régiók és országok körülményei a lehető legteljesebb mértékben újra normalizálódhassanak, ugyanakkor az alap csak vészhelyzeti műveletek esetében avatkozhat be, a vészhelyzetet megelőző fázisokban nem.
- (9) A Közösség területén különböző típusú árvizek fordulnak elő, pl. folyami árvizek, heves árhullámok, városi árvizek és tengerparti áradások. Az árvizek okozta károk is változók lehetnek a Közösség különböző országaiban és régióiban. Ennélfogva az árvízi kockázat kezelésére vonatkozó célkitűzéseket a tagállamoknak maguknak kell meghatározniuk, s azoknak helyi és regionális körülményeken kell alapulniuk.

⁽¹⁾ 2006. május 17-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).⁽²⁾ Az Európai Parlament 2006. június 13-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács ...-i határozata (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).⁽³⁾ HL L 327., 2000.12.22., 1. o. A 2455/2001/EK határozattal (HL L 331., 2001.12.15. 1. o.) módosított irányelv.⁽⁴⁾ HL L 186., 1995.8.5., 42. o.⁽⁵⁾ HL L 297., 2001.11.15., 7. o.⁽⁶⁾ HL L 311., 2002.11.14., 3. o.

- (10) Az árvízi kockázat a Közösség bizonyos területein jelentéktelennek tekinthető, például a gyéren lakott vagy lakatlan területeken, illetve a korlátozott gazdasági eszközökkel vagy ökológiai értékekkel rendelkező területeken. Minden vízgyűjtő kerületben vagy igazgatási egységnél meg kell állapítani az árvízi kockázatokat és a további intézkedések szükségességét.
- (11) Egy eredményes információs eszköz, valamint a prioritások meghatározásához és a további technikai, pénzügyi és politikai döntésekhez szükséges értékelhető alap rendelkezésre állása érdekében gondoskodni kell az árvízi veszélytérképek és árvízi kockázati térképek kidolgozásáról, amelyek bemutatják a különböző árvízhelyzetekhez kapcsolódó lehetséges negatív következményeket.
- (12) Az árvizek által az érintett területen kifejtett kedvezőtlen hatások elkerülése és csökkentése érdekében célszerű árvízi kockázatkezelési terveket készíteni. Az árvizek okai és következményei eltérőek a Közösség különböző országaiban és régióiban. Az árvízi kockázatkezelési terveknek tehát figyelembe kell venniük az általuk lefedett területek sajátosságait és azok szükségleteivel és prioritásaival összhangban lévő testreszabott megoldásokat kell nyújtaniuk, a vízgyűjtő kerületeken belüli megfelelő koordináció biztosítása mellett.
- (13) Az árvízi kockázatkezelési terveknek megkülönböztetett figyelmet kell fordítaniuk a megelőzésre, védelemre és felkészültségre. Az árvízi kockázatkezelési tervek elemeit rendszeresen felül kell vizsgálni, és szükség esetén naprakésszé kell tenni az éghajlatváltozásnak az árvizek előfordulására gyakorolt valószínű hatásaira is figyelemmel.
- (14) Az árvízi kockázatkezelés keretében nagyon fontos a szolidaritás elve. Ennek fényében arra kell ösztönözni a tagállamokat, hogy méltányos módon osztozzanak a felelősségen, amikor mindenki számára előnyös módon, a vízfolyások mentén felmerülő kockázatkezelési intézkedésről közösen határoznak.
- (15) A párhuzamos munkavégzés megelőzése érdekében szükséges, hogy a tagállamok felhatalmazással rendelkezzenek a meglévő előzetes árvízi kockázatbecslések, árvízi veszély- és árvízi kockázati térképek, valamint árvízi kockázatkezelési tervek ezen irányelv céljainak elérése és követelményei teljesítése céljából történő használatára.
- (16) A 2000/60/EK irányelv szerinti vízgyűjtő-gazdálkodási tervek és az ezen irányelv szerinti árvízi kockázatkezelési tervek kidolgozása az integrált vízgyűjtő-gazdálkodás részét képezik. Következésképpen e két folyamatnak – a 2000/60/EK irányelv környezetvédelmi célkitűzéseire tekintettel – fel kell használnia a közös szinergiák és előnyök kölcsönös lehetőségét, biztosítani kell a hatékonyt és az erőforrásokkal való előrelátó gazdálkodást, miközben szem előtt kell tartania, hogy az ezen irányelv és a 2000/60/EK irányelv szerinti illetékes hatóságok valamint igazgatási egységek eltérőek lehetnek.
- (17) A víztesteknek a fenntartható emberi tevékenységek különböző formáit szolgáló többcélú felhasználása (pl. árvízi kockázatkezelés, ökológia, belvízi hajózás vagy vízenergia) esetében és az ilyen felhasználás víztestekre gyakorolt hatására vonatkozóan a 2000/60/EK irányelv egyértelmű és átlátható folyamatot állapít meg az ilyen felhasználások és hatások szabályozására, beleértve a „jó állapot” vagy a „nincs állapotromlás” célkitűzéseitől való lehetséges mentesítéseket annak 4. cikkében.
- (18) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal⁽¹⁾ összhangban kell elfogadni.
- (19) Ez az irányelv tiszteltetben tartja az alapvető jogokat, és betartja különösen az Európai Unió alapjogi chartája által elismert elveket. Különösen a magas szintű környezetvédelem közösségi politikákba történő integrációját kívánja elősegíteni az Európai Unió alapjogi chartájának 37. cikkében megállapított fenntartható fejlődésre vonatkozó alapelvvel összhangban.
- (20) Mivel az irányelv célját, nevezetesen az árvízkárok kockázatának csökkentésére irányuló intézkedések számára szolgáló keret létrehozását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani és ezért a cselekvések léptéke és hatásai miatt közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében meghatározottak szerinti szubszidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben meghatározott arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célhoz szükséges mértéket.
- (21) Az arányosság és szubszidiaritás elvével, valamint a Szerződéshez csatolt, a szubszidiaritásról és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló Jegyzőkönyvvel összhangban, valamint a tagállamok meglévő képességeit tekintetbe véve jelentős rugalmasságot kell biztosítani helyi és regionális szinteken, különös tekintettel a hatóságok szervezeti és hatáskörére.
- (22) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás⁽²⁾ 34. pontjával összhangban a tagállamokat ösztönözzük arra, hogy a maguk számára, illetve a Közösség érdekében készítsék el saját táblázataikat, amelyek a lehető legpontosabban bemutatják az ezen irányelv és az átvett rendelkezések közötti megfelelést, és hogy tegyék közzé e táblázatokat,

⁽¹⁾ HL L 184., 1999.7.17. 23. o. A 2006/512/EK határozattal (HL L 200., 2006.7.22., 11. o.) módosított határozat.

⁽²⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

változás hatálybalépését követő három hónapon belül tájékoztatják a Bizottságot.

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Ennek az irányelvnek a célja, hogy keretet adjon a Közösség területén az árvízi kockázatok felmérésére és kezelésére az árvizekkel kapcsolatos, az emberi egészségre, a környezetre, a kulturális örökségre és a gazdasági tevékenységre gyakorolt káros következmények csökkentése érdekében.

2. cikk

Ennek az irányelvnek az alkalmazásában a 2000/60/EK irányelv 2. cikkében említett „vízfolyás”, „vízgyűjtő”, „résztvízgyűjtő” és „vízgyűjtő terület” fogalom meghatározásokon túlmenően a következő meghatározásokat kell alkalmazni:

- (1) „árvíz”: a rendes körülmények között vízzel nem borított földterület ideiglenes víz alá kerülése. Ez magában foglalja a folyókból, hegyi patakokból, a földközi-tengeri időszakos vízfolyásokból származó árvizet és a tengerparti területeken a tengerből származó árvizet, a szennyvízrendszerekből származó árvizet azonban kizárhatja.
- (2) „árvízi kockázat”: az árvízi esemény valószínűségének és az árvízi esemény által az emberi egészség, a környezet, a kulturális örökség és a gazdasági tevékenység tekintetében gyakorolható lehetséges káros következményeknek az együttese.

3. cikk

(1) Ezen irányelv alkalmazásában a tagállamok a 2000/60/EK irányelv 3. cikkének (1), (2), (3), (5) és (6) bekezdése szerinti intézkedéseket alkalmazzák.

(2) Mindazonáltal ezen irányelv végrehajtására a tagállamok:

- a) kijelölhetnek a 2000/60/EK irányelv 3. cikkének (2) bekezdése alapján meghatározottaktól eltérő, hatáskörrel rendelkező hatásokat;
- b) meghatározhatnak bizonyos tengerparti területeket vagy egyedi vízgyűjtőket, és a 2000/60/EK irányelv 3. cikkének (1) bekezdése alapján kijelöltektől eltérő igazgatási egységekhez sorolhatják azokat.

Ezekben az esetekben a tagállamok legkésőbb ... (*)-ig közlik a Bizottsággal a 2000/60/EK irányelv I. mellékletében említett információt. E célból a hatáskörrel rendelkező hatóságokra, valamint a vízgyűjtő területekre való bármely hivatkozást az e cikkben említett hatáskörrel rendelkező hatóságokra és igazgatási egységekre való hivatkozásként kell értelmezni. A tagállamok az e cikk szerint nyújtott információ bármely változásáról a

(*) Ezen irányelv hatálybalépését követően két évvel.

II. FEJEZET

ELŐZETES ÁRVÍZI KOCKÁZATBECSLÉS

4. cikk

(1) A tagállamok a területükön fekvő valamennyi vízgyűjtő kerületre, a 3. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett igazgatási egységre vagy egy nemzetközi vízgyűjtő kerületnek a területükön fekvő szakaszára vonatkozóan e cikk (2) bekezdésével összhangban lévő előzetes árvízi kockázatbecslést végeznek.

(2) Az előzetes árvízi kockázatbecslés célja a lehetséges kockázatok megbecslése a rendelkezésre álló vagy könnyen levezethető információk – mint például a nyilvántartások – alapján. A becslés legalább az alábbiakat tartalmazza:

- a) a folyó vízgyűjtő kerületének térképe a megfelelő méretarányban, amely tartalmazza a vízgyűjtők, résztvízgyűjtők és – adott esetben – a tengerparti területek határait, jelöli a domborzatot és a területhasználatot;
- b) a múltban bekövetkezett azon árvizek leírása, amelyeknek jelentős káros hatásai voltak az emberi egészségre, a környezetre, a kulturális örökségre és a gazdasági tevékenységre, és amelyeket illetően továbbra is fennáll a jövőbeni hasonló előfordulás valószínűsége, beleértve elöntésük mértékét, árvízterjedési útvonalaikat és az általuk okozott káros hatások értékelését;
- c) a múltban bekövetkezett azon jelentős árvizek leírása, amelyek esetében hasonló jövőbeni események jelentős káros következményei előreláthatók;

és adott esetben a becslés tartalmazza a következőket:

- d) a jövőbeni árvizeknek az emberi egészségre, a környezetre, a kulturális örökségre és a gazdasági tevékenységre gyakorolt lehetséges káros hatásainak becslése, a lehető legnagyobb mértékben figyelembe véve olyan tényezőket, mint a domborzat, a vízfolyások elhelyezkedése, valamint azok általános hidrológiai és geomorfológiai tulajdonságai, a lakott területek elhelyezkedése, a gazdasági tevékenységre szolgáló területek és a hosszú távú fejlemények, beleértve az éghajlatváltozásnak az árvizek előfordulására gyakorolt hatását is.

(3) A nemzetközi vízgyűjtő kerületek vagy a 3. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett, más tagállamokkal közös igazgatási egységek esetében a tagállamok biztosítják, hogy a vonatkozó információk cseréje az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok között végbemenjen.

(4) A tagállamok az előzetes árvízi kockázatbecslést legkésőbb 2012. december 22-ig befejezik.

5. cikk

(1) A 4. cikkben említett előzetes árvízi kockázatbecslés alapján a tagállamok a területükön fekvő valamennyi vízgyűjtő kerület vagy a 3. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett igazgatási egység vagy egy nemzetközi vízgyűjtő kerületnek a területükön fekvő része tekintetében meghatározzák azokat a területeket, amelyekre vonatkozóan megítélésük szerint lehetséges jelentős árvízi kockázat áll fenn, illetve előfordulása okkal valószínűsíthető.

(2) Az (1) bekezdés szerinti, más tagállamokkal közös, nemzetközi vízgyűjtő kerületbe vagy egy, a 3. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett igazgatási egységbe tartozó területek meghatározását az érintett tagállamok között össze kell hangolni.

III. FEJEZET

**ÁRVÍZI VESZÉLYTÉRKÉPEK ÉS ÁRVÍZI KOCKÁZATI TÉR-
KÉPEK**

6. cikk

(1) A tagállamok a vízgyűjtő kerület vagy a 3. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett igazgatási egység szintjén az 5. cikk (1) bekezdése szerint meghatározott területekre a legmegfelelőbb méretarányban árvízi veszélytérképeket és árvízi kockázati térképeket készítenek.

(2) Az 5. cikkben meghatározott, más tagállamokkal közös területekre vonatkozó árvízi veszélytérképek és árvízi kockázati térképek elkészítésére az érintett tagállamok közötti, előzetes információcserére irányuló kötelezettség vonatkozik.

(3) Az árvízi veszélytérképeknek azokra a földrajzi területekre kell kiterjedniük, amelyeket a következő forgatókönyvek szerint önthet el az árvíz:

- a) alacsony valószínűségű árvizek vagy szélsőséges eseményekre vonatkozó forgatókönyvek;
- b) közepes valószínűségű árvizek (a valószínű visszatérési idő ≥ 100 év);
- c) adott esetben nagy valószínűségű árvizek.

(4) A (3) bekezdésben említett valamennyi forgatókönyv esetében a következő elemeknek kell szerepelniük:

- a) az elöntés mértéke;
- b) vízmélységek vagy vízszintek értelemszerűen;
- c) adott esetben az áramlási sebesség vagy a vonatkozó vízhozam.

(5) Az árvízi kockázati térképeken fel kell tüntetni a (3) bekezdésben említett forgatókönyvek szerinti árvizekkel kapcsolatos lehetséges káros következményeket, amelyeket a következő szempontok szerint kell kifejezni:

- a) a potenciálisan érintett lakosok becsült száma;

b) a potenciálisan érintett terület gazdasági tevékenységének típusa;

c) a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló, 1996. szeptember 24-i 96/61/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ I. mellékletében említett létesítmények, amelyek árvíz esetén esetleges környezetszennyezést okozhatnak, valamint a lehetségesen érintett, a 2000/60/EK irányelv IV. melléklete 1. pontjának i., iii. és v. alpontjában meghatározott védett területek;

d) egyéb olyan információk, amelyeket a tagállam hasznosnak ítél, mint például azon területek feltüntetése, ahol magas hordaléktartalmú, illetve törmelék-áradások fordulhatnak elő.

(6) A tagállamok határozhatnak úgy, hogy azon tengerparti területek tekintetében ahol megfelelő az árvízvédekezés szintje, az árvízi veszélytérképek elkészítését a (3) bekezdés a) pontjában említett forgatókönyvre korlátozzák.

(7) A tagállamok azon területek tekintetében, ahol az áradás a talajvízből származik, határozhatnak úgy, hogy az árvízi veszélytérképek elkészítését a (3) bekezdés a) pontjában szereplő forgatókönyvre korlátozzák.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy az árvízi veszélytérképek és az árvízi kockázati térképek 2013. december 22-ig elkészüljenek.

IV. FEJEZET

ÁRVÍZI KOCKÁZATKEZELÉSI TERVEK

7. cikk

(1) A 6. cikkben említett térképek alapján az 5. cikk (1) bekezdése szerint meghatározott területekre és a 13. cikk (1) b) pontjában meghatározott területekre a tagállamoknak a vízgyűjtő kerület vagy a 3. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett igazgatási egység szintjén összehangolt, e cikk (2) és (3) bekezdésének megfelelő árvízi kockázatkezelési terveket kell készíteniük.

(2) A tagállamok az 5. cikk (1) bekezdése szerint meghatározott területek és a 13. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott területek tekintetében az árvizeknek az emberi egészségre, a környezetre, a kulturális örökségre és a gazdasági tevékenységre gyakorolt lehetséges káros következményeinek csökkentésére, valamint – amennyiben indokoltnak ítélik – a nem-szerkezeti kezdeményezésekre és/vagy az árvíz valószínűségének csökkentésére összpontosítva megfelelő árvízi kockázatkezelési célkitűzéseket állapítanak meg.

(3) Az árvízi kockázatkezelési tervek a (2) bekezdéssel összhangban megállapított célkitűzések elérésére irányuló intézkedéseket foglalnak magukban, továbbá tartalmazzák a melléklet A. részében meghatározott elemeket.

⁽¹⁾ HL L 257., 1996.10.10., 26. o. A legutóbb az 1996/2006/EK rendelettel (HL L 33., 2006.2.4., 1. o.) módosított irányelv.

Az árvízi kockázatkezelési terveknek figyelembe kell venniük az olyan lényeges szempontokat, mint a költségek és hasznok, az elöntés mértéke, az árvízterjedési útvonalak és az árvízviszszatartási képességgel rendelkező területek, a 2000/60/EK irányelv 4. cikkében foglalt környezetvédelmi célkitűzések, a talaj- és vízgazdálkodás, a területrendezés, a területhasználat, a természetvédelem, a hajózás és a kikötői infrastruktúra.

Az árvízi kockázatkezelési tervek az árvízi kockázatkezelés minden szempontjára kiterjednek, összpontosítva a megelőzésre, védelemre, felkészültségre, beleértve az árvíz előrejelzéseket és a korai riasztó rendszereket, valamint figyelembe veszik az adott vízgyűjtő vagy részvízgyűjtő jellemzőit. Az árvízi kockázatkezelési tervekbe bizonyos területek árvízesemények esetén történő ellenőrzött elárasztását is fel lehet venni.

(4) A valamely tagállamban kialakított árvízi kockázatkezelési tervek nem tartalmazhatnak olyan intézkedéseket, amelyek kiterjedésüknel és hatásuknál fogva jelentősen növelik az árvízi kockázatot az ugyanazon vízgyűjtőbe vagy részvízgyűjtőbe tartozó alvízi vagy felvízi más országokban, kivéve, ha ezek összehangolt intézkedések, és az érintett tagállamok a 8. cikk keretében egymás között megegyeztek a megoldásban.

(5) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az árvízi kockázatkezelési tervek 2015. december 22-ig elkészüljenek és közzétételre kerüljenek.

8. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a teljes egészében a területükön fekvő vízgyűjtő területekre vagy a 3. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett igazgatási egységekre vonatkozóan a vízgyűjtő kerület szintjén összehangolt egyetlen, egységes árvízi kockázatkezelési terv vagy árvízi kockázatkezelési tervcsomag készüljön.

(2) A teljes egészében a Közösség területén belül elhelyezkedő nemzetközi vízgyűjtő kerület vagy a 3. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett igazgatási egység esetében a tagállamok biztosítják a koordinációt azzal a céllal, hogy a nemzetközi vízgyűjtő kerület szintjén összehangolt egyetlen, egységes nemzetközi árvízi kockázatkezelési terv vagy árvízi kockázatkezelési tervcsomag készüljön. Amennyiben ilyen tervek nem készülnek, a tagállamoknak a nemzetközi vízgyűjtő kerületnek legalább a saját területükre eső részére kiterjedő, amennyire csak lehetséges a nemzetközi vízgyűjtő kerület szintjén összehangolt árvízi kockázatkezelési terveket kell kidolgozniuk.

(3) A Közösség határain túlra kiterjedő nemzetközi vízgyűjtő kerület vagy a 3. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett igazgatási egység esetében, a tagállamok a nemzetközi vízgyűjtő kerület szintjén összehangolt egyetlen, egységes nemzetközi árvízi kockázatkezelési terv vagy árvízi kockázatkezelési tervcsomag készítésére törekednek; amennyiben ez nem lehetséges, a nemzetközi vízgyűjtő kerületnek a területükön elhelyezkedő részeire a (2) bekezdést kell alkalmazni.

(4) A (2) és (3) bekezdésben említett árvízi kockázatkezelési terveket – amennyiben a közös részvízgyűjtőn osztozó országok ezt indokoltaként ítélik – a nemzetközi részvízgyűjtők szintjén összehangolt, részletesebb árvízi kockázatkezelési tervekkel kell kiegészíteni.

(5) Ha egy tagállam olyan problémát tár fel, amely hatással van vizei árvízi kockázatainak kezelésére, de maga nem tudja azt megoldani, tájékoztathatja a problémáról a Bizottságot és bármely érintett tagállamot, és javaslatokat tehet a megoldásra.

A Bizottság hat hónapon belül válaszol a tagállamoktól kapott bármely tájékoztatásra vagy javaslatra.

V. FEJEZET

A 2000/60/EK IRÁNYELVVEL VALÓ ÖSSZEHANGOLÁS, A NYILVÁNOSSÁG TÁJÉKOZTATÁSA ÉS KONZULTÁCIÓ

9. cikk

A tagállamok megteszik az ezen irányelv alkalmazásának a 2000/60/EK irányelv alkalmazásával való összehangolásához szükséges lépéseket, azon lehetőségekre összpontosítva, amelyek által javítható a hatékonyság, az információcsere, valamint a 2000/60/EK irányelv 4. cikkében előírt környezeti célkitűzésekre tekintettel közös szinergiák és előnyök valósíthatók meg. Így különösen:

- (1) Az ezen irányelv 6. és 14. cikkében említett első árvízi veszély- és árvízi kockázati térképek kidolgozását és későbbi felülvizsgálataikat úgy kell végrehajtani, hogy a bennük található információk összhangban legyenek a 2000/60/EK irányelv szerint benyújtott lényeges információkkal. Ezek, amennyiben indokoltaként ítélt, a 2000/60/EK irányelv 5. cikkének (2) bekezdésében előírt felülvizsgálattal szorosabban összehangolhatók és azokba beépíthetők.
- (2) Az ezen irányelv 7. és 14. cikkében említett első árvízi kockázatkezelési tervek kidolgozását és későbbi felülvizsgálatait – amennyiben indokoltaként ítélik – a 2000/60/EK irányelv 14. cikkének (7) bekezdésében meghatározott vízgyűjtő-gazdálkodási tervek felülvizsgálataival összehangolva kell végrehajtani, és azok e felülvizsgálatokba beépíthetők.
- (3) Az ezen irányelv 10. cikke szerinti valamennyi érdekelt fél aktív részvételét – amennyiben indokolt – össze kell hangolni a 2000/60/EK irányelv 14. cikke szerinti érdekelt felek aktív részvételével.

10. cikk

(1) Az alkalmazandó közösségi jogszabályoknak megfelelően a tagállamok az előzetes árvízi kockázatbecslést, az árvízi veszélytérképeket, az árvízi kockázati térképeket és az árvízi kockázatkezelési terveket elérhetővé teszik a nyilvánosság számára.

(2) A tagállamok ösztönzik az érdekelt feleknek a IV. fejezetben említett árvízi kockázatkezelési tervek elkészítésében, felülvizsgálatában és aktualizálásában való aktív részvételét.

VI. FEJEZET

VÉGREHAJTÁSI INTÉZKEDÉSEK ÉS MÓDOSÍTÁSOK

11. cikk

(1) A Bizottság a 12. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban az adatok – többek között a statisztikai és kartográfiai adatok – feldolgozása és a Bizottsághoz való továbbítása céljából technikai formátumokat fogad el. A technikai formátumokat legalább két évvel a 4. cikk (4) bekezdésében, a 6. cikk (8) bekezdésében és a 7. cikk (5) bekezdésében megjelölt időpontok előtt kell elfogadni, figyelembe véve a már létező előírásokat és a vonatkozó közösségi aktusok alapján kialakított formátumokat.

(2) A Bizottság – a felülvizsgálati és aktualizálási időszakok figyelembevételével, valamint a 12. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban – a mellékletet a tudományos és technikai fejlődésnek megfelelően kiigazíthatja.

12. cikk

(1) A Bizottságot munkájában a 2000/60/EK irányelv 21. cikke szerint létrehozott bizottság (a továbbiakban: a bizottság) segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel annak 8. cikke rendelkezéseire.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított időszak három hónap.

(3) A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

VII. FEJEZET

ÁTMENETI INTÉZKEDÉSEK

13. cikk

(1) A tagállamok határozhatnak úgy, hogy nem végeznek a 4. cikkben említett előzetes árvízi kockázatbecslést azon vízggyűjtők, részvízgyűjtők vagy tengerparti területek esetében, amelyeknél:

a) 2010. december 22-ét megelőzően már végeztek árvízi kockázatbecslést annak megállapítására, hogy potenciálisan jelentős árvízi kockázat áll fenn, vagy előfordulása okkal valószínűsíthető, és ezáltal a terület az 5. cikk (1) bekezdésében említettek közé sorolható, vagy

b) 2010. december 22-ét megelőzően az ezen irányelv vonatkozó rendelkezéseinek megfelelő árvízi veszélytérképek és

árvízi kockázati térképek elkészítéséről, valamint árvízi kockázatkezelési tervek létrehozásáról határoztak.

(2) A tagállamok határozhatnak úgy, hogy 2010. december 22-ét megelőzően véglegesített árvízi veszély- és árvízi kockázati térképeket felhasználják, amennyiben ezen térképek információtartalma megegyezik a 6. cikk követelményeivel.

(3) A tagállamok határozhatnak úgy, hogy 2010. december 22-ét megelőzően véglegesített árvízi kockázatkezelési terveket felhasználják, feltéve, hogy ezen tervek tartalma megegyezik a tervekre vonatkozóan a 7. cikkben meghatározott követelményekkel.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdést a 14. cikk sérelme nélkül kell alkalmazni.

VIII. FEJEZET

FELÜLVIZSGÁLATOK, JELENTÉSEK ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

14. cikk

(1) Az előzetes árvízi kockázatbecslést vagy a 13. cikk (1) bekezdésében említett értékelést és határozatokat 2018. december 22-ig, majd azt követően hatévente felül kell vizsgálni és szükség esetén aktualizálni kell.

(2) Az árvízi veszély- és az árvízi kockázati térképeket 2019. december 22-ig, majd azt követően hatévente felül kell vizsgálni és szükség esetén aktualizálni kell.

(3) Az árvízi kockázatkezelési terve(ke)t – beleértve a melléklet B. részében előírt alkotóelemeket is – 2021. december 22-ig, majd azt követően hatévente felül kell vizsgálni és szükség esetén aktualizálni kell.

(4) Az (1) és (3) bekezdésben említett felülvizsgálatok során figyelembe kell venni az éghajlatváltozás által az árvizek előfordulására gyakorolt valószínűsíthető hatást.

15. cikk

(1) A tagállamok a 4., 6. és 7. cikkben említett előzetes árvízi kockázatbecslést, árvízi veszélytérképeket, árvízi kockázati térképeket és árvízi kockázatkezelési terveket, valamint ezek felülvizsgálatát és adott esetben aktualizált változatukat a 4. cikk (3) bekezdésében, a 6. cikk (8) bekezdésében, a 7. cikk (5) bekezdésében, valamint a 14. cikkben meghatározott időpontokat követő három hónapon belül elérhetővé teszik a Bizottság számára.

(2) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a 13. cikk (1), (2) és (3) bekezdésével összhangban meghozott döntéseikről, és rendelkezésére bocsátják az ezzel kapcsolatos lényeges információkat a 4. cikk (4) bekezdésében, a 6. cikk (8) bekezdésében, valamint a 7. cikk (5) bekezdésében megjelölt időpontig.

16. cikk

A Bizottság 2018. december 22-ig, majd azt követően hatévenként ezen irányelv alkalmazásáról jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

17. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek ...-ig (*) megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, az intézkedésekben hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok állapítják meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

18. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

19. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt,

az Európai Parlament részéről
az elnök

...

a Tanács részéről
az elnök

...

(*) Ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított két éven belül.

MELLÉKLET

A. ÁRVÍZI KOCKÁZATKEZELÉSI TERVEK

I. Az első árvízi kockázatkezelési tervek alkotóelemei:

1. az előzetes árvízi kockázatbecslés következtetései a II. fejezet előírásainak megfelelően, a vízgyűjtő terület vagy a 3. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett igazgatási egység összefoglaló térképe formájában, feltüntetve az ennek az árvízi kockázatkezelési tervnek a tárgyát képező, az 5. cikk (1) bekezdésében meghatározott területeket;
2. a III. fejezet szerint elkészített vagy a – 13. cikknek megfelelően – már létező árvízi veszélytérképek és árvízi kockázati térképek, valamint az e térképek alapján levonható következtetések;
3. a 7. cikk (2) bekezdésével összhangban megállapított, megfelelő árvízi kockázatkezelési célkitűzések leírása;
4. a megfelelő árvízi kockázatkezelési célkitűzések elérését célzó intézkedések összefoglalása, beleértve a 7. cikkel összhangban, valamint az egyéb közösségi jogi aktusok szerint hozott, az árvizekhez kapcsolódó intézkedéseket, beleértve az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 1985. június 27-i 85/337/EGK tanácsi irányelvet ⁽¹⁾ és a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek veszélyeinek ellenőrzéséről szóló, 1996. december 9-i 96/82/EK tanácsi irányelvet ⁽²⁾, a bizonyos tervek és programok környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 2001. június 27-i 2001/42/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ⁽³⁾, valamint a 2000/60/EK irányelvet;
5. amennyiben rendelkezésre áll, a közös vízgyűjtők vagy részvízgyűjtők esetében a transznacionális hatású intézkedések értékeléséhez használt költség-haszon elemzés érintett tagállamok által meghatározott módszertanának leírása.

II. A terv végrehajtásának leírása:

1. a terv végrehajtásában elért haladás ellenőrzési módjának leírása;
2. a megtett, nyilvános tájékoztatási és konzultációs intézkedések/fellépések összefoglalása;
3. a hatáskörrel rendelkező hatóságok jegyzéke, valamint adott esetben bármely nemzetközi vízgyűjtő területen belüli koordinációs folyamat és a 2000/60/EK irányelvvel való koordináció folyamatának a leírása.

B. AZ ÁRVÍZI KOCKÁZATKEZELÉSI TERVEK KÉSŐBBI AKTUALIZÁLÁSÁNAK ALKOTÓELEMEI:

1. az árvízi kockázatkezelési terv előző változatának közzététele óta tett valamennyi változtatás vagy aktualizálás, beleértve a 14. cikknek megfelelően végrehajtott felülvizsgálatok összefoglalását is;
2. a 7. cikk (2) bekezdésében említett célkitűzések megvalósítása terén elért eredmények értékelése;
3. valamennyi, az árvízi kockázatkezelési terv korábbi változatában előírányzott olyan intézkedés leírása és magyarázata, amelynek végrehajtását tervezték, de nem valósították meg;
4. az árvízi kockázatkezelési terv korábbi változatának közzététele óta tett minden kiegészítő intézkedés leírása.

⁽¹⁾ HL L 175., 1985.7.5., 40. o. A legutóbb a 2003/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 156., 2003.6.25., 17. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 10., 1997.1.14., 13. o. A legutóbb a 2003/105/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 345., 2003.12.31., 97. o.) módosított irányelv.

⁽³⁾ HL L 197., 2001.7.21., 30. o.

A TANÁCS INDOKOLÁSA

I. BEVEZETŐ

A Bizottság 2006. január 18-án elfogadta az árvízi kockázatok felméréséről és kezeléséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre vonatkozó javaslatát.

Az Európai Parlament az első olvasatot követő véleményét 2006. június 13-án fogadta el.

A Régiók Bizottsága úgy határozott, hogy nem nyilvánít véleményt.

A Gazdasági és Szociális Bizottság 2006. május 17-én fogadta el véleményét.

A Tanács 2006. november 23-án fogadta el közös álláspontját.

II. CÉLKITŰZÉS

Az irányelv célja, hogy létrehozza az emberi egészséget, a környezetet, a kulturális örökséget és a gazdasági tevékenységeket érintő, árvizekkel kapcsolatos kockázatok felmérésének és kezelésének keretét. Az irányelvtervezet rendelkezni fog egy előzetes árvíz-kockázati értékelésről, valamennyi, jelentős árvíz-kockázattal bíró terület árvíz-térképének elkészítéséről, a közös vízgyűjtőkön belüli koordinációról, és az árvízi kockázatkezelési terveknek egy széleskörű, részvételre épülő folyamat keretei közötti létrehozásáról.

Tekintettel az EU földrajzi, hidrológiai, valamint a települési struktúrákra jellemző sokszínűségére, a javasolt irányelv jelentős rugalmasságot biztosít a tagállamok számára az árvizekkel kapcsolatos kockázatok kezelésére vonatkozó célkitűzések és az ezen célkitűzések megvalósítása érdekében szükséges intézkedések, valamint az árvízi kockázatkezelési tervekben foglalt intézkedések végrehajtására vonatkozó ütemtervek meghatározásához.

A javasolt irányelv és víz-keretirányelv alkalmazását össze kell hangolni.

III. A KÖZÖS ÁLLÁSPONT ELEMZÉSE

1. Általános követelmények

A közös álláspont átveszi az Európai Parlament első olvasatot követő módosításainak egy részét, vagy szó szerint, vagy részben, vagy pedig annak értelmét tekintve. Ezek jobbá vagy egyértelműbbé teszik a javasolt irányelv szövegét.

Más módosításokat azonban a közös álláspont nem tükröz, ugyanis a Tanács megállapítása szerint azok szükségtelenek és/vagy nem elfogadhatóak.

2. Általános rendelkezések (Cím, I. fejezet)

A közös álláspont megfelel az irányelv címét megváltoztató 1. módosításnak. Mivel az irányelv jogi alapja kiterjed a hatályos közösségi jogszabályokban meghatározott környezetvédelmi célkitűzések megvalósítására vonatkozó említésre, a 26. módosítás átvételére részben sor került. A közös álláspont nem igazodott a 27. módosításhoz, amely az irányelv alkalmazását meghatározott okokból kialakult árvizekre korlátozná. Az emberi egészségre és a gazdasági tevékenységre gyakorolt következményeket az árvízveszély fogalom meghatározása is említi. A Tanács ezt azonban kiegészíti az árvíz-típusok nem teljes körű felsorolásával, valamint a szennyvízrendszerekből származó árvizek kizárásának lehetőségével. A Tanács a 28. módosítást részben, a 29. módosítást teljes egészében átvette.

A más illetékes hatóságok alkalmazásáról szóló 30. módosítást is teljes egészében átvette. Ezen túlmenően a Tanács bevezette a 2000/60/EK irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében meghatározottól eltérő igazgatási egységek alkalmazásának lehetőségét is.

3. Előzetes árvíz-kockázati értékelés (II. fejezet)

A Tanács a 32. és a 33. módosítást teljes egészében átvette. A 4. cikket az előzetes árvíz-kockázati értékelést érintő igazgatási teher csökkentése érdekében egyszerűsítette, és ennek következtében a 34. és 36. módosítást nem fogadta el. A meglévő árvízvédelmi infrastruktúra hatékonyságának a 36. módosításban említett értékelése azonban az árvíz-kockázati értékelés részét képezi. Elkülönítette egymástól a múltban bekövetkezett és a jövőbeni árvizeket. A 4. cikk (2) bekezdésének d) pontjában a Tanács a tagállamok számára szabadon választhatóvá tette a jövőbeni árvizek figyelembe vételét.

A Tanács a szöveg egyszerűsítésének és racionalizálásának céljából törölte az eredeti javaslat 5. cikke (1) bekezdésének a) pontját, amelyre a 38. módosítás utal. A 39. módosítást értelmét tekintve elfogadta. A 40. módosítást a 4. cikkbe vitte át.

4. Árvízveszély-térképek és árvíz-kockázati térképek (III. fejezet)

A támogatások kérdése túlmutat ezen irányelv hatályán, így a Tanács a 85. módosítást nem fogadta el. A 42. és 43. módosítást azok feleslegessége folytán elvetette. A 44., 46. és 48. módosítást a 6. cikk (5) bekezdésének d) pontja magában foglalja, hiszen a tagállamokra bízta annak eldöntését, hogy milyen más információkat vesznek fel az árvíz-kockázati térképekre. A 7. cikk (3) bekezdése is összhangban áll a 48. módosítással. A 45. módosítás feleslegessé vált, hiszen a közös álláspont megfogalmazása megváltozott. A Tanács elvetette a 47. módosítást, hiszen az árvizek meghatározott okai közötti különbségtétel és azok feltérképezése nem kivitelezhető, a 49. módosítást pedig részben vette át a Tanács.

Az 50. és az 51. módosítást nem ítélte elfogadhatónak, mivel azok további szinteket adtak a kockázatértékeléshez és a jellemzési folyamathoz. A Tanács az 52. módosítást a 6. cikk (5) bekezdésének d) pontjában fogadta el.

5. Árvízi kockázatkezelési tervek (Melléklet, IV. fejezet)

A 35. és a 60. módosításban található, a költségekkel és előnyökkel kapcsolatos megfontolások a 7. cikk (3) bekezdésébe kerültek át. A Tanács az 53. módosítást nem vette át, hiszen nem szükséges a tagállamok által betartandó egyéb irányelvekre kifejezett utalást tenni. A 7. cikk (3) bekezdése az árterületek és az árvízterjedési útvonalak tekintetében összhangban áll az 54. módosítással. A Tanács átvette az 56. módosításnak a szolidaritási elvre vonatkozó részét, és részben elfogadta az 57. módosítást a nem strukturális intézkedések tekintetében, és amennyiben az árvíz-kockázat-kezelési tervek nem tartalmazznak olyan intézkedéseket, amelyek a felső vagy alsó szakaszokon növelhetik más országok árvíz-kockázatát (7. cikk (4) bekezdés).

A Tanács az 58. módosítást nem fogadta el, hiszen nem kívánt hangsúlyt fektetni az árvizek felülvizsgálatára. Az 59. módosítás értelmét tekintve bekerült a mellékletbe. A Tanács a 61. módosítást a szolidaritási elv tekintetében részben és értelmét tekintve átvette. A 62. módosítást nem fogadta el annak érdekében, hogy a szolidaritási elv kellően általános maradjon. A 63. módosítást a Tanács azért nem fogadta el, mivel az abban javasolt koordinációs eljárást nem vette át, és mivel a módosítás egyes részei szükségtelenek voltak.

A 64. és 65. módosításokat a vízgyűjtő terület egészére irányuló koordináció tekintetében a Tanács részben és értelmüket tekintve átvette. A 66. módosítást a Tanács a víz-keretirányelv szövegének megismétlésével teljes mértékben, de más szövegezéssel vette át. A két külön szavazás elutasításra került, mivel a Tanács továbbra is szabadon választhatónak kívánta megtartani a koordinációt. A 68. módosítást a közös álláspont értelmét tekintve, a nyilvánosság részvételének a 10. cikk (1) bekezdésében való említésével átvette. A 69. módosítást elutasította, mivel a nyilvánosság részvételét a 10. cikk már szabályozta. A közös álláspont nem tartalmaz a készenléti intézkedésekkel kapcsolatos részleteket, így nem áll összhangban a 69. és a 70. módosítással. A Tanács elutasította a 72. módosítást, mivel az a jelentéstételi követelmények összefüggésében nem volt megfelelő.

A 74. módosítást is elutasította. A Tanács úgy véli, hogy a 7. cikk (3) bekezdése már kialakította a kapcsolatot a víz-keretirányelvvvel. A tagállamok feladata, hogy meghatározzák az árvizek lehetséges káros következményeinek csökkentését célzó intézkedéseket. A 75. módosítást a Tanács azért utasította el, mert annak terminológiája nem áll összhangban a 7. cikk (2) és (3) bekezdésével. A 86. módosítást a Tanács elfogadta.

6. Átmeneti intézkedések (VII. fejezet)

A közös álláspont a nemzeti és regionális szinten már meglévő munkákra, nevezetesen a már meglévő árvízi veszély- és árvízi kockázati térképekre, valamint árvízi kockázatkezelési tervekre épít. A 13. cikk részben és/vagy értelmét tekintve átveszi a 31., a 37., a 41., az 55. és a 71. módosítást.

7. Más

- A preambulumban a közös álláspont részben vagy elvben átveszi az Európai Parlament 2., 12., 16., 17., 24. és 25. módosítását. A közös álláspont nem áll összhangban a 4. módosítással, mivel az előzetes árvízi kockázati becslés figyelembe veszi a múltban bekövetkezett árvizeket és a hagyományos árvízi kockázatbecslési stratégiák kudarcát. Az 5. módosítás nem illik ebbe az irányelvbe, mivel az a tagállamokon belüli koordinációra, és a hatóságokon belüli koordinációra vonatkozik. A 9. módosítást a Tanács sürgősségi okán utasította el: ugyanis az kiterjeszti a (19) preambulumbekendést és a tanácsi következtetésekből szereplő egyik szövegrészt ismétli meg. A 23. módosítást is elutasította, mivel az a (19) preambulumbekendést szerkesztette át. A 13. módosítás elutasítására azért került sor, mert az nem a cikkekben szereplő rendelkezéseket tükrözi. Az előzetes árvízi kockázati becslés fogalmának egyszerűsítése miatt a 15. és a 18. módosítás nem volt elfogadható a Tanács számára. A 19. és a 21. módosítást nem tartozik ezen irányelv hatálya alá. Mivel a közös álláspont a szubszidiaritás és a szolidaritás elvére épül, a Tanács részben átvette a 20. módosítást. A 22. módosítást a (17) preambulumbekendés már tartalmazza, így azt a Tanács elutasította.
- Az éghajlatváltozásra vonatkozó említéseket (7., 9., 10. és 38. módosítás) a (2) és az (5) preambulumbekendés, valamint a 4. cikk (2) bekezdésének d) pontja részben tartalmazza. Az éghajlatváltozás figyelembe vétele 2018-tól kezdődően kötelező, ezért a Tanács a 73. módosítást nem tartotta elfogadhatónak.

IV. ÖSSZEGZÉS

A Tanács úgy véli, hogy közös álláspontjában javarészt figyelembe veszi az Európai Parlament első olvasatot követő véleményét. Megítélése szerint a közös álláspont kiegyensúlyozott és realista megoldás, amelynek célja, hogy az Európai Unióban csökkentse az árvizek következményeit, ugyanakkor szoros kapcsolatot biztosítson a víz-keretirányelv végrehajtásával. A Tanács várakozással néz az Európai Parlamenttel folytatandó konstruktív tárgyalások elébe az irányelv mihamarabbi elfogadása érdekében.

34/2006/EK KÖZÖS ÁLLÁSPONT

a Tanács által 2006. december 4-én elfogadva

az előrecsomagolt termékek névleges mennyiségére vonatkozó szabályok megállapításáról, a 75/106/EGK és a 80/232/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről, valamint a 76/211/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló, ...-i 2006/.../EK európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

(2006/C 311 E/03)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az egyes előrecsomagolt folyadékok térfogat szerinti kiszerezésére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1974. december 19-i 75/106/EGK tanácsi irányelv ⁽³⁾ és az egyes előrecsomagolt termékek névleges töltöttségének és névleges térfogatának megengedett kiszerezési értéksorairól szóló tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1980. január 15-i 80/232/EGK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ meghatározza több előrecsomagolt folyékony és nem folyékony termék névleges mennyiségét, azzal a céllal, hogy biztosítsák az irányelvekben szereplő követelményeknek megfelelő termékek szabad mozgását. A legtöbb terméket illetően a közösségi névleges mennyiségek mellett nemzeti névleges mennyiségek is létezhetnek. Néhány terméket illetően azonban a közösségi névleges mennyiségek kizárják a nemzeti szinten meghatározott névleges mennyiségeket.
- (2) A fogyasztói preferenciák változása, valamint az előrecsomagolás és a kiskereskedelem közösségi és nemzeti szintű innovációja szükségessé tette annak felmérését, hogy a jelenlegi jogszabályok továbbra is megfelelőek-e.
- (3) A C-3/99 sz. Cidrierie-Ruwet ügyben 2000. október 12-én hozott ítéletében ⁽⁵⁾ a Bíróság úgy ítélte meg, hogy a közösségi értéksorokban nem szereplő névleges mennyiségű, más tagállamban jogszzerűen gyártott és forgalmazott előrecsomagolt áruk forgalmazását a tagállamok csak abban az esetben tilthatják meg, ha a tiltás nyomós fogyasztóvédelmi követelmény betartását szolgálja, a belföldi és az importált termékekre megkülönböztetés nélkül egyformán érvényes, a kérdéses előírás a betartásához szükséges, és az elérni kívánt céllal arányos, valamint a cél a közösségen belüli kereskedelmet kevésbé korlátozó intézkedések által nem érhető el.

böztetés nélkül egyformán érvényes, a kérdéses előírás a betartásához szükséges, és az elérni kívánt céllal arányos, valamint a cél a közösségen belüli kereskedelmet kevésbé korlátozó intézkedések által nem érhető el.

- (4) A fogyasztóvédelmet több, a 75/106/EGK és a 80/232/EGK irányelv hatályba lépését követően elfogadott irányelv segíti elő, így különösen a fogyasztók számára kínált termékek árának feltüntetésével kapcsolatos fogyasztóvédelemről szóló, 1998. február 16-i 98/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁶⁾ is.

- (5) A minden érdekelt féllel folytatott konzultációt is magába foglaló hatásvizsgálatból kiderült, hogy a szabad névleges mennyiségek számos ágazatban növelik a termelők abbéli szabadságát, hogy a fogyasztói ízlésnek megfelelő árukat kínáljanak, a minőség és az ár vonatkozásában pedig erősítik a belső piaci versenyt. Más ágazatokban ugyanakkor célszerűbbnek tűnik, hogy a fogyasztók és a vállalkozások érdekében egyelőre továbbra is a kötelező névleges mennyiségek maradjanak érvényben.

- (6) Ezen irányelv végrehajtásának együtt kell járnia több információ nyújtásával a vásárlók és az ipar számára az egységár értelmezhetőségének elősegítése érdekében.

- (7) Következésképpen a névleges mennyiségek általában nem képezhetik közösségi vagy nemzeti szintű rendeletek tárgyát, és lehetővé kell tenni, hogy az előrecsomagolt áruk bármilyen névleges mennyiségben forgalomba kerülhessenek.

- (8) Bizonyos ágazatokban azonban ez a dereguláció aránytalanul súlyos többletköltségeket eredményezhet, különösen a kis- és középvállalkozások számára. Ezen ágazatok vonatkozásában ezért a meglévő közösségi jogszabályokat a tapasztalatok tükrében ki kell igazítani, különösen annak érdekében, hogy a közösségi névleges mennyiségeket legalább a fogyasztók számára legnagyobb mennyiségben értékesített termékek vonatkozásában rögzítsék.

⁽¹⁾ HL C 255., 2005.10.14., 36. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2006. február 2-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), a Tanács 2006. december 4-i közös állásfoglalása és az Európai Parlament ...-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ HL L 42., 1975.2.15., 1. o. A legutóbb a 2003. évi csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

⁽⁴⁾ HL L 51., 1980.2.25., 1. o. A legutóbb a 87/356/EGK irányelvvel módosított irányelv (HL L 192., 1987.7.11., 48. o.).

⁽⁵⁾ EBHT 2000., I-8749. o.

⁽⁶⁾ HL L 80., 1998.3.18., 27. o.

- (9) Mivel a kötelező névleges mennyiségek fenntartása eltérésnek tekintendő, ezeket a tapasztalat fényében és a fogyasztók, valamint a termelők szükségleteinek kielégítése céljából rendszeres időközönként felül kell vizsgálni. Ezen ágazatok esetében a meglévő közösségi jogszabályokat ki kell igazítani, különösen úgy, hogy a közösségi névleges mennyiségeket csak a fogyasztók számára legnagyobb mennyiségben értékesített termékek vonatkozásában rögzítsék.
- (10) Az átláthatóság fokozása érdekében az előrecsomagolt termékek minden névleges mennyiségét egyetlen jogszabály szövegében kell meghatározni, és következésképpen a 75/106/EGK és a 80/232/EGK irányelvet hatályon kívül kell helyezni.
- (11) A fogyasztók, különösen a kiszolgáltatók fogyasztók, így a fogyasztókkal élők vagy az idős emberek védelmének javítása céljából megfelelő figyelmet kell fordítani arra, hogy a fogyasztási cikkekben található címkén feltüntetett tömeg- és térfogatjelölések a szokásos kiszerezésű, előrecsomagolt termékekben olvashatóbbak és láthatóbbak legyenek.
- (12) Bizonyos folyékony termékek vonatkozásában a 75/106/EGK irányelv az egyes előrecsomagolt áruk tömeg vagy térfogat alapján történő kiszerezésére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1976. január 20-i 76/211/EGK tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ szereplőkkel azonos metrológiai előírásokat határoz meg. Ezért a 76/211/EGK irányelvet módosítani kell, hogy annak hatálya kiterjedjen a jelenleg a 75/106/EGK irányelvvel szabályozott termékekre.
- (13) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás ⁽²⁾ 34. pontjával összhangban a tagállamokat ösztönzik arra, hogy – a maguk számára, illetve a Közösség érdekében – készítsenek táblázatokat, amelyekben a lehető legpontosabban bemutatják az irányelv és az azt átültető intézkedések közötti megfelelést, és hogy e táblázatokat tegyék közzé.
- (14) Mivel ezen irányelv céljait a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért a közösségi értéksorok hatályon kívül helyezése és szükség esetén egységes közösségi névleges mennyiségek biztosítása miatt azok közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben meghatározott arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket,

⁽¹⁾ HL L 46., 1976.2.21., 1. o. A 78/891/EGK bizottsági irányelvvel (HL L 311., 1978.11.4., 21. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) Ez az irányelv meghatározza az előrecsomagolt termékekre vonatkozó névleges mennyiségek szabályait. Ezt az irányelvet a 76/211/EGK irányelv 2. cikkében meghatározott előrecsomagolt termékekre és az előrecsomagolásra kell alkalmazni.

(2) Ez az irányelv nem alkalmazandó azokra a mellékletben felsorolt termékekre, amelyeket az Európai Unió területén kívüli fogyasztásra vámmentes üzletekben értékesítenek.

2. cikk

Az áruk szabad mozgása

(1) A 3. és 4. cikkben foglaltak kivételével, a tagállamok a csomagolás névleges mennyiségére hivatkozva nem tagdíjat írnak meg, nem tilthatják meg vagy nem korlátozhatják az előrecsomagolt termékek forgalomba hozatalát.

(2) Figyelembe véve a Szerződésben meghatározott elveket, és különösen az áruk szabad mozgását, azok a tagállamok, amelyek jelenleg kötelező névleges mennyiségeket írnak elő a tejre, vajra, száraztejszóra és kávéra vonatkozóan, ... (*)-ig folytathatják ezt a gyakorlatot.

Azok a tagállamok, amelyek jelenleg kötelező névleges mennyiségeket írnak elő a fehércukorra vonatkozóan, ... (**)-ig folytatják ezt a gyakorlatot.

II. FEJEZET

EGYEDI RENDELKEZÉSEK

3. cikk

Egyes termékek forgalomba hozatala és szabad mozgása

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a melléklet 2. pontjában felsorolt és a melléklet 1. pontjában felsorolt értéktartományokban előre csomagolva kiszerezett termékek csak akkor kerüljenek forgalomba, ha azokat a melléklet 1. pontjában felsorolt névleges mennyiségekben csomagolták előre.

4. cikk

Aeroszol adagolók

(1) Az aeroszol készülékeken fel kell tüntetni a tartály teljes névleges űrtartalmát. Az erre vonatkozó adatot úgy kell megadni, hogy ne legyen összekeverhető a tartalom névleges térfogatával.

(2) Az aeroszoladagolókra vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1975. május 20-i 75/324/EGK tanácsi irányelv ⁽³⁾ 8. cikke (1) bekezdésének e) pontjától eltérve az aeroszoladagolóokban értékesített termékek nem kell feltüntetni a tartalom névleges tömegét.

(*) Ezen irányelv hatálybalépését követően 60 hónappal.

(**) Ezen irányelv hatálybalépését követően 72 hónappal.

⁽³⁾ HL L 147., 1975.6.9., 40. o. A legutóbb a 807/2003/EK rendelettel (HL L 122., 2003.5.6., 36. o.) módosított irányelv.

5. cikk

Egyedi csomagokból összeállított gyűjtőcsomagok és előre-csomagolt termékek, amelyeket nem kívánnak önállóan értékesíteni

(1) A 3. cikk alkalmazásában, amennyiben kettő vagy több egyedileg előre-csomagolt termékből gyűjtőcsomagot állítanak össze, a melléklet 1. pontjában felsorolt névleges mennyiségek valamennyi egyedi előre-csomagolt termékre vonatkoznak.

(2) Amennyiben az előre-csomagolt termék kettő vagy több olyan egyedi csomagból áll, amelyet nem kívánnak önállóan értékesíteni, az előre-csomagolt termékre a melléklet 1. pontjában felsorolt névleges mennyiségek vonatkoznak.

III. FEJEZET

HATÁLYON KÍVÜL HELYEZÉS, MÓDOSÍTÁS ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

6. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 75/106/EGK és 80/232/EGK irányelvet hatályon kívül kell helyezni.

7. cikk

Módosítás

A 76/211/EGK irányelv 1. cikkében „az egyes előre csomagolt folyadékok térfogat szerinti kiszerezésére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről” szóló, 1974. december 19-i 75/106/EGK tanácsi irányelvben említett termékek kivételével” szövegrészt el kell hagyni.

8. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok ... (*) előtt elfogadják és kihadják azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Ezeket a rendelkezéseket ... (**) -től alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

9. cikk

Jelentéstétel, értesítés az eltérésekről, felügyelet

(1) A Bizottság ... (***)-ig és azt követően tízévente jelentést nyújt be ezen irányelv alkalmazásáról és hatásairól az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, valamint az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz. Amennyiben szükséges, a jelentéshez csatolni kell az ezen irányelv felülvizsgálatára vonatkozó javaslatokat.

(2) A 2. cikk (2) bekezdésében említett tagállamok ... (**) -ig értesítik a Bizottságot az említett bekezdés szerinti eltéréssel érintett ágazatokról, valamint az eltérés időtartamáról, az alkalmazott kötelező névleges mennyiségek értéksorairól és az érintett értéktartományokról.

(3) A Bizottság saját megállapításai és a tagállamok által benyújtott jelentések alapján felügyeli a 2. cikk (2) bekezdésének alkalmazását.

10. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

A 2., 6. és 7. cikket ... (**) -től kell alkalmazni.

11. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, ...-án/én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

...

a Tanács részéről

az elnök

...

(*) Ezen irányelv hatálybalépését követően 12 hónappal.

(**) Ezen irányelv hatálybalépését követően 18 hónappal.

(***) Ezen irányelv hatálybalépését követően 8 évvel.

MELLÉKLET

ELŐRECSOMAGOLT TERMÉKEK TARTALMÁNAK NÉVLEGES MENNYISÉGI ÉRTÉKSORAI

1. Térfogat szerint értékesített termékek (mennyiség ml-ben)

Csendes borok	100 ml és 1 500 ml között csak a következő 8 névleges mennyiség: ml: 100 – 187 – 250 – 375 – 500 – 750 – 1 000 – 1 500
Sárga borok	100 ml és 1 500 ml között csak a következő névleges mennyiség: ml: 620
Habzóborok	125 ml és 1 500 ml között csak a következő 5 névleges mennyiség: ml: 125 – 200 – 375 – 750 – 1 500
Likőrborok	100 ml és 1 500 ml között csak a következő 7 névleges mennyiség: ml: 100 – 200 – 375 – 500 – 750 – 1 000 – 1 500
Ízesített borok	100 ml és 1 500 ml között csak a következő 7 névleges mennyiség: ml: 100 – 200 – 375 – 500 – 750 – 1 000 – 1 500
Szeszes italok	100 ml és 2 000 ml között csak a következő 9 névleges mennyiség: ml: 100 – 200 – 350 – 500 – 700 – 1 000 – 1 500 – 1 750 – 2 000

2. Termékmeghatározások

Csendes borok	A borpiac közös szervezéséről szóló, 1999. május 17-i 1493/1999/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 1. cikk (2) bekezdés (b) pontjában meghatározott borok (közös vámtarifaszám (KVT-szám): KN-kód ex 2204).
Sárga borok	Az 1493/1999/EK rendelet 1. cikk (2) bekezdés b) pontjában meghatározott borok (KVT-szám: KN-kód ex 2204) eredet-megjelöléssel: az 1493/1999/EK tanácsi rendelet alkalmazására vonatkozó egyes szabályok megállapításáról szóló, 2002. április 29-i 753/2002/EK bizottsági rendelet ⁽²⁾ I. mellékletének 3. pontjában meghatározott palackozott „Côte du Jura”, „Arbois”, „L'Etoile” és „Château-Chalon”.
Habzóborok	Az 1493/1999/EK rendelet 1. cikk (2) bekezdésének b) pontjában, és 1. mellékletének 15., 16., 17. és 18. pontjában meghatározott borok (KVT-alszám: 2204 10).
Likőrborok	Az 1493/1999/EK rendelet 1. cikk (2) bekezdésének b) pontjában, és 1. mellékletének 14. pontjában meghatározott borok (KVT-alszám: 2204 21–2204 29).
Ízesített borok	Az ízesített bor, ízesített boralapú italok és az ízesített boralapú koktélok meghatározására, megnevezésére és kiserelésére vonatkozó általános szabályok meghatározásáról szóló, 1991. június 10-i 1601/91/EGK tanácsi rendelet ⁽³⁾ 2. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott ízesített borok (KVT-szám: 2205).
Szeszes italok	A szeszes italok meghatározására, megnevezésére és kiserelésére vonatkozó általános szabályok megállapításáról szóló, 1989. május 29-i 1576/89/EGK tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ 1. cikke (2) bekezdésében meghatározott szeszes italok (KVT-szám: 2208).

⁽¹⁾ HL L 179., 1999.7.14., 1. o. A legutóbb a 2165/2005/EK rendelettel (HL L 345., 2005.12.28. 1. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ HL L 118. 2002.5.4., 1. o. A legutóbb a 261/2006/EK rendelettel (HL L 46., 2006.2.16., 18. o.) módosított rendelet.

⁽³⁾ HL L 149., 1991.6.14., 1. o. A legutóbb az 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított rendelet.

⁽⁴⁾ HL L 160., 1989.6.12., 1. o. A legutóbb az 1882/2003/EK rendelettel módosított rendelet.

A TANÁCS INDOKOLÁSA

I. BEVEZETÉS

A Bizottság 2004. december 2-án továbbította a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek az előre csomagolt termékek névleges mennyiségére vonatkozó szabályok megállapításáról, valamint a 75/106/EGK és a 80/232/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről és a 76/211/EGK tanácsi irányelvnek a Szerződés 95. cikke alapján történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatot ⁽¹⁾.

1. A Gazdasági és Szociális Bizottság 2005. április 6-án elfogadta véleményét. ⁽²⁾
2. Az Európai Parlament az első olvasatot követő véleményét 2006. február 2-án elfogadta ⁽³⁾.
3. A Bizottság 2006. április 4-én elfogadta módosított javaslatát.
4. A Bizottság 2006. április 26-án benyújtotta módosított javaslatát ⁽⁴⁾.
5. A Tanács (Versenyképesség) 2006. szeptember 25-én a közös álláspontjának elfogadása érdekében politikai megállapodásra jutott a kompromisszumos szöveg vonatkozásában.
6. A Tanács 2006. december 4-én elfogadta közös álláspontját, az EK-Szerződés 251. cikkének megfelelően.

II. CÉLKITŰZÉSEK

A javasolt irányelv célja a 75/106/EGK és a 80/232/EGK irányelv hatályon kívül helyezése, valamint az, hogy a legtöbb ágazatban előírt csomagolási méretekre vonatkozó névleges mennyiségek megszűnjenek, a kötelező névleges mennyiségek néhány ágazatban korlátozott számban fennmaradjanak, és mindez egyetlen jogalkotási eszközben kerüljön egybefoglalásra. A javasolt irányelv fő vonala a dereguláció, mivel az érdekelt felekkel folytatott konzultációk során nyilvánvalóvá vált, hogy az érvek túlnyomórészt a névleges mennyiségek liberalizálása mellett szólnak.

III. KÖZÖS ÁLLÁSPONT

A Tanács által elfogadott közös álláspont részlegesen tükrözi az Európai Parlament első olvasatban elfogadott véleményét. A parlamenti módosítások egy része már a Bizottság módosított javaslatába bekeverült.

Más parlamenti módosítások pedig részben vagy egészben tükröződnek a közös álláspontban.

A Bizottság módosított javaslatában eszközölt és a közös álláspontba belefoglalt valamennyi tanácsi módosítást a Bizottság elfogadta.

A Tanács és a Bizottság sem fogadta el azonban azokat az európai parlamenti módosításokat, amelyek olyan ágazatok tekintetében irányultak a méretek harmonizálására, ahol ez a helyzet nem áll fenn, vagyis a tej-, vaj-, kávé-, tészta-, rizs- és barnacukor-ágazat tekintetében.

A közös álláspont részletes elemzése

A Tanács teljességgel elfogadta az 1., 2., 4., 5., 8., 10–12. és 14. módosítást, és elviekben – bár némileg átszövegezve – a 3., 6., 7., 13. és 16. módosítást.

A Tanács úgy véli, hogy a tej-, vaj-, kávé-, tészta-, rizs- és barnacukor-ágazatban, melyek tekintetében nem léteznek harmonizált kötelező méretek, nincs szükség a névleges mennyiségre vonatkozó közösségi értéksorokra.

⁽¹⁾ HL ...

⁽²⁾ HL ...

⁽³⁾ HL ...

⁽⁴⁾ HL ...

A Tanács a 2. cikk (2) bekezdésébe egy, az ezen irányelv hatálybalépését követő ötéves átmeneti időt foglalt, melynek során a tej, vaj, kávé, száraztészta és rizs belföldi előállítása tekintetében a jelenlegi nemzeti méretek megmaradhatnak; a fehér cukor tekintetében az átmeneti idő hat év.

IV. ÖSSZEGZÉS

A Tanács úgy véli, hogy a közös álláspont a javasolt irányelv eredeti célkitűzéseivel összhangban áll.
